

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
วิทยาลัย จันนะรา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุน ประเภท ทุนอุดหนุนการวิจัยนักศึกษา ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2557 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางวิไลภร จันนะรา แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....	ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.อริญ ชูยกระเตื้อง)	(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพาศรี ไพรวรรณ)	(ผู้ทรงคุณวุฒิ)
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท. ดร.ณัฐชัย จันทชุม)	(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)	(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองซ้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชื่อเรื่อง : การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1

ผู้วิจัย : วิไลภร จันนะรา

ปริญญา : ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ. ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทขุม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ. ดร.สุรวาท ทองบุ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ประการแรก เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประการที่ 2 เพื่อศึกษาคคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 650 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ หาคุณภาพของแบบวัดในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยเทคนิคกลุ่มรู้ชุด และประการที่ 3 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับใช้กับแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เวลา 1 ชั่วโมงประกอบด้วย ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด 5 ข้อ ด้าน

ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา 5 ข้อ ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง 5 ข้อ
ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง 5 ข้อ ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง 5 ข้อ 2)
คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.65
มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88 และมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้
เทคนิคกลุ่มรู้ซัด ค่าที่ได้มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการ
สร้างเกณฑ์ปกติพบว่า เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ มี
คะแนนดิบตั้งแต่ 37 - 88 คะแนน T ปกติ มีพิสัยตั้งแต่ T_{27} ถึง T_{73}
คำสำคัญ : แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความซื่อสัตย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

complex structures by the formula of Pearson's correlation coefficient.

Confidential value using Cranach's α - coefficient to analyze the formula then took scale Measure Honesty And create the Local norm and 3) to create the Norms for use with a desirable integrity on Honesty. for Grade 4 students

The Results of research were as follows : 1) The measure on desirable integrity on Honesty for Grade 4 students, the researchers created a measurement of situation, type your answer with four choices for 1 hr. Include, The information given is accurate and true. Without prejudice Article 5 items. The practice with regard to accuracy. Shame and fear of offending the 5 items. The 5 items on their commitments. Behave exactly as the fact to others, both verbal and physical mind 5 items and not take things or work of others as their top 5 items behave towards others with integrity 5 items. The content validity 2) Measure the quality of desirable characteristics on Honesty. The content validity and consistency (IOC) between 0.60 to 1.00. The discriminative of each score was between 0.25 to 0.65. The confidence of both the scale was 0.88, and have the construct validity by technical group Clearly aware, That the average deference was statistically significant at .01 3) The results of the norms were found that the norms of the desirable integrity on honesty has raw score from 37 to 88, Normal T scores, Range from T_{27} to T_{73}

Keywords : Measure of desirable characteristics Honesty.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท. ดร.ณัฐชัย จันทชุม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรภาพ ทองบุ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ถ่ายทอดความรู้วิธีการ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญญา ชูยกระเดื่อง อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ อาจารย์จำนง ผลบุญ นางอศยามภรณ์ สุวรรณภักดิ์ และนาย ประวัติ อุตระมาตย์ ที่กรุณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการแก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี ตลอดจนคณะกรรมการร่วมมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้ให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คุณครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติ ๆ ทุกคน ขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือในทุกด้านด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงบังเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแด่บุพการีและบูรพา คณาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนมาตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบันและผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ ในครั้งนี้

วิสัยกร จันนะรา

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภาพ	ฎ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	9
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1	13
ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์	13
ความซื่อสัตย์	20
เครื่องมือวัดจริยธรรม	32
การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	36
การหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	38
การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48

กรอบแนวคิดการวิจัย	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	59
หัวเรื่อง	หน้า
การสร้างเครื่องมือ	61
การหาคุณภาพเครื่องมือ	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
กรอบการดำเนินการวิจัย	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์	71
ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการวิจัย	80
อภิปรายผลการวิจัย	81
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก ก แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์	93
ภาคผนวก ข แบบวัดความซื่อสัตย์ของนักเรียน (สำหรับครูที่ปรึกษา)	103
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	105
ภาคผนวก ง ตัวอย่างหนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง	107
ประวัติผู้วิจัย.....	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์	15
2	ตัวชี้วัดที่ 2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งกาย วาจา ใจ	15
3	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งกาย วาจา ใจ	16
4	แสดงระดับจริยธรรมและขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก	31
5	เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรม	35
6	ข้อมูลสถิตินักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	54
7	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	57
8	เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4	60
9	จำนวนข้อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์	61
10	ผลพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมสำคัญ	72
11	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์จำแนกรายข้อจากการทดลองครั้งที่ 1	73
12	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์จำแนกรายข้อจากการทดลองครั้งที่ 2	74

13	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	76
14	แสดงค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์	76
15	ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์	77
16	เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์	78
17	แสดงระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	79

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	53
2	แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) .	59
3	ขั้นตอนการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์	65
4	กรอบการดำเนินการวิจัย	70

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1 โครงสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์.....	108
2 คะแนนแต่ละข้อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์	110

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมความซื่อสัตย์ แก่เยาวชนเพื่อเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติชอบนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากหลายสถาบันในสังคม อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษา ซึ่งมีกระบวนการทางการศึกษาที่ได้การยอมรับว่าเป็นกระบวนการพัฒนาที่สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน (กรมวิชาการ. 2544 : 1) การอบรมสั่งสอนศีลธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนที่อยู่ในช่วงของการศึกษาภาคบังคับเป็นวัยที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการปลูกฝังจริยธรรมเพราะเป็นวัยที่บริสุทธิ์สามารถซึมซับสิ่งที่ติงามได้ง่าย เพื่อให้เขามีแนวประพฤติปฏิบัติชอบ ดังนั้นการปลูกฝังความซื่อสัตย์ให้แก่เยาวชน จึงต้องอาศัยการศึกษาในวัยภาคบังคับเป็นส่วนสำคัญในการปลูกฝัง การจะให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปยึดมั่นจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ คนเหล่านั้น ก็ควรที่จะได้รับการอบรมบ่มนิสัยแต่เยาว์วัย และต้องปลูกฝังให้ลึกเข้าไปในจิตใจ ไม่ใช่สอนเพียงให้รู้ว่าความซื่อสัตย์คืออะไรเพียงเท่านั้น แต่ต้องยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจังในชีวิต จึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

การพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพนั้นนับมีความเป็นเรื่องที่มีความท้าทายสำหรับผู้สอน โดยเฉพาะการพัฒนาคนในด้านพุทธานุภาพ ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย ซึ่งศักยภาพทั้ง 3 ด้านเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่ทุกคนพึงมีอยู่ในตัวจะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ได้ ประกอบกับศาสนาและสถาบันการศึกษามีบทบาทน้อยลงในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 ข : 7 - 8) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองและพลโลก ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและการมีจิตสาธารณะ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่สถานศึกษาจะต้อง

จัดควบคุมกับการเรียนการสอน คือ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบ ตีความ ผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัดของ หลักสูตรนำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน เพื่อรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 ง : 29)

ดังนั้นสถานศึกษาต้องกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ที่สถานศึกษาต้องการปลูกฝังให้แก่ผู้เรียนเป็นกรณีเฉพาะนอกเหนือจาก หรือเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ตามบริบท และ จุดเน้นของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องปลูกฝังและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ในขณะที่จัดการเรียนการสอน รวมถึงการวัดและ ประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ควบคู่ไปกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้ เรียนในด้านความรู้ ทักษะ / กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้รายปี / รายภาคนั้น ๆ โดยในแต่ละปี / ภาคเรียน สถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลรวมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนโดย ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินและให้ประเมินใน ลักษณะของการวินิจฉัย นำเอาผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนในปีต่อไปซึ่ง สถานศึกษาต้องกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินผลให้ชัดเจน เป็นไปตามเกณฑ์ที่ สถานศึกษากำหนดและประเมินผลตามการจัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในแต่ละระดับ และประเมินผลรวมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ในแต่ละระดับ แล้วนำผลการประเมินไปเป็นเกณฑ์การผ่านหลักสูตรแต่ละระดับ ผู้เรียนจะต้อง ได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะ สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 29 - 30)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่สถานศึกษามุ่งปลูกฝัง ให้ผู้เรียนเป็นลักษณะเฉพาะให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่

ต้องจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นลักษณะภายในของบุคคลเกี่ยวข้องกับสังคม อารมณ์ ความรู้สึก ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมตามที่สังคมต้องการ ประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อื่น ๆ ที่ชุมชนต้องการให้เกิดขึ้นเป็นลักษณะนิสัยและบุคลิกที่พึงปรารถนา ได้แก่ ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ความซื่อสัตย์ สุจริต ความมีวินัย ความใฝ่เรียนรู้ การอยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน ความรักความเป็นไทย และการมีจิตสาธารณะ

การปลูกฝังหรือควบคุมพัฒนาคนให้มีความซื่อสัตย์ เป็นงานใหญ่สำหรับครู อาจารย์ ตลอดจนผู้บริหารทั้งหลายในวงการศึกษา วงการใดมีความซื่อสัตย์ เคารพในกติกาและภาระหน้าที่กันจริง ๆ วงการนั้นจะมีความเจริญก้าวหน้า ความซื่อสัตย์ มิใช่เกิดขึ้นเองแต่เป็นสิ่งที่จะต้องปลูกฝังคุณธรรม โดยที่ผู้ปกครองและครูเป็นตัวแทนของสังคมในการปลูกฝังความซื่อสัตย์ สุจริตให้เกิดขึ้นในเด็ก โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จัดเป็นวัยเด็กประถมศึกษาตอนปลาย อายุ 10 - 12 ปี พฤติกรรมของเด็กสามารถปรับให้เป็นแนวทางที่พึงประสงค์ได้ แต่หลังจากช่วงดังกล่าว ความแปรผันและสภาพแวดล้อมทางสังคมอาจทำให้คนวัยผู้ใหญ่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้บ้าง แต่ไม่อาจลบล้างคุณลักษณะที่เคยรับไว้เมื่อยังวัยเด็กได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 2)

สภาพชุมชนรอบโรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อมีลักษณะกระจายไม่หนาแน่น อยู่ห่างจากอำเภอศรีสมเด็จ 1 กิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีประชากรอาศัย 280 หลังคาเรือน อาชีพหลักในชุมชน คือการเกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์ รับจ้าง พนักงานบริษัท เนื่องจากเป็นอาชีพดั้งเดิม ชุมชนอำเภอศรีสมเด็จ มีประชากรทั้งสิ้น 5,061 คน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนโรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อมีอาชีพเกษตรกรรม อาศัยธรรมดาในการดำเนินชีวิตและรับจ้างตามเมืองใหญ่ ๆ ทำให้เกิดปัญหาขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ หรือไม่มีพ่อแม่คอยเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร เด็กอาศัยอยู่กับ ตา ยาย ปู่ และย่า เป็นส่วนใหญ่ ฐานะปานกลางโดยเฉลี่ยในทุกครอบครัว

โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ เป็นโรงเรียนขนาดกลาง เป็นโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เปิดทำการสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนทั้งสิ้น 920 คน มีครู 32 คน และบุคลากรทางการศึกษา 3 คน แม่ครัว 3 คน นักการภารโรง 3 คน จำนวนครูครบชั้น สภาพปัญหาของ

นักเรียน จากที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจะเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางส่วนยังขาดคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เมื่อทำความผิดแล้วไม่กล้ายอมรับความผิด ในบางครั้งพูดโกหกไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงกับเพื่อน ครูและผู้ปกครองอยู่เสมอ บางครั้งคัดลอกผลงานจากเพื่อนเก็บเอาสิ่งของหรือเงินไว้ใช้เองโดยไม่นำมาแจ้งครูหรือประกาศหาเจ้าของ เมื่อเพื่อนทวงถามก็ไม่ยอมให้คืน พฤติกรรมที่พบเป็นการแสดงออกของนักเรียนที่บ่งบอกถึงความไม่ซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า การส่งเสริม การปลูกฝังความซื่อสัตย์ของนักเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง ซึ่งจะต้องได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยยึดคุณลักษณะที่ต้องการวัดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทางการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานที่สามารถประเมินนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมที่มีคุณภาพ ลักษณะของเครื่องมือเป็นสถานการณ์สมมติให้นักเรียนเลือกว่าจะปฏิบัติอย่างไรหากอยู่ในสถานการณ์นั้น โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก มี 4 ตัวเลือกในแต่ละตัวเลือกจะมีระดับคะแนน 0,1,2, และ 3 ตามการให้เหตุผล จากนั้นนำไปวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อต้องการทราบว่า คุณลักษณะดังกล่าวเกิดกับนักเรียนหรือไม่ แล้วนำผลการวัดนั้นไปเป็นแนวทางการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับใช้กับแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 นักเรียนจำนวน 3,514 คน (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 : 2555)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 24 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 650 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบด้านภาษา เวลา คำชี้แจง จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เป็นนักเรียนในเขตอำเภอเมือง 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนกอนาญง จำนวน 23 คน โรงเรียนวัดโนนสำราญ จำนวน 27 คน และในเขตอำเภोजตุรพักตรพิมาน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านสูงเหลื่อม จำนวน 25 คน โรงเรียนบ้านข่า จำนวน 25 คน ที่มีคุณลักษณะเก่ง ปานกลาง อ่อน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเบื้องต้น จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เป็นนักเรียนในเขตอำเภอจังหาร 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านแคน จำนวน 22 คน โรงเรียนไตรคามวิทยา จำนวน 28 คน และในเขตอำเภอธวัชบุรี 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านดู่ จำนวน 31 คน และโรงเรียนบ้านไก่อ่า จำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาเกณฑ์ปกติ (Norms) เป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 350 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี 2 ตัวชี้วัด 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อ

การกระทำผิด

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา

ตัวชี้วัดที่ 2 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียนที่บ่งบอกให้เห็นอุปนิสัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ความถูกต้อง ที่มีอยู่ภายในจิตใจของผู้เรียน ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมที่แสดงออกในสิ่งที่ดีงามจนเคยชิน เป็นกิจ

นิสัยและลักษณะนิสัย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรม ที่เป็นจริง ทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรมที่สังคมยอมรับว่าดี ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ คือ

ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง หมายถึง ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริงไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด หมายถึง การปฏิบัติตนโดยนึกถึงความถูกต้องมาก่อนและมีความเกรงกลัวที่จะทำผิด

ด้านปฏิบัติตนตามคำมั่นสัญญา หมายถึง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง และครูละอายและเกรงกลัวที่จะทำความผิด

ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ หมายถึง ไม่คิดอยากได้ของของคนอื่นมาเป็นของตนเองทั้งกาย วาจา ใจ

ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง หมายถึง คือ การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันอย่างซื่อสัตย์

ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองไปทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีเนื้อหาครอบคลุมคุณลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ มีรูปแบบเป็นแบบสถานการณ์เลือกตอบ 4 ตัวเลือก

คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือวิจัย เกี่ยวกับคุณลักษณะของแบบวัดทั้งรายชื่อและทั้งฉบับ ดังนี้

ค่าอำนาจจำแนก หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ที่ความสามารถแยกบุคคลที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ต่ำออกจากบุคคลที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูงได้ โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่าง

คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation : r_{xy}) คำนวณได้จากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ความเชื่อมั่น หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ที่สามารถให้ผลการวัดที่คงและแน่นอน เมื่อมีการวัดซ้ำอีก คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่สามารถวัดได้ตรงตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ในแต่ละด้าน คือ ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด การปฏิบัติตนตามคำมั่นสัญญา ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องและ ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่สามารถวัดได้ตรงตามองค์ประกอบของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ด้านการปฏิบัติตนตามคำมั่นสัญญา ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องและ ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้ชัด

เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง ตัวคะแนนที่บอกลักษณะข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการสอบแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเป็นคะแนนตัวแทนที่จะบอกระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใดของกลุ่มประชากรโดยแสดงเป็นคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T - Score) ซึ่ง

แปลงมาจากคะแนนดิบที่วัดคุณลักษณะหรือลักษณะโครงสร้างที่สอดคล้องกับแบบวัด
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ร้อยเอ็ด เขต 1 มีพื้นที่บริการ 7 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอจตุรพักตรพิมาน
อำเภอธวัชบุรี อำเภอศรีสมเด็จ อำเภอจังหาร อำเภอเชียงขวัญ และ อำเภอทุ่งเขาหลวง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะอัน
พึงประสงค์ตามที่สถานศึกษากำหนด และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมใน
ปัจจุบัน ส่งผลให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
2. เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์และเป็น
แนวทางในการสร้างหรือพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ในครั้งนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
3. ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ความซื่อสัตย์
5. เครื่องมือวัดจริยธรรม
6. การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์
7. การหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ วัฒนธรรม จิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4)

1. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญดังนี้
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4)

- 1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
- 1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจโดยให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2. จุดหมาย

- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 5)
- 2.1 มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - 2.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
 - 2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
 - 2.4 มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ5ประการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 6)

3.1 ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

3.2 ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆและมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 7)

4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

4.2 ซื่อสัตย์สุจริต

4.3 มีวินัย

4.4 ใฝ่เรียนรู้

4.5 อยู่อย่างพอเพียง

4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

4.7 รักความเป็นไทย

4.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

5. หลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เพื่อให้การดำเนินงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ซึ่งสถานศึกษาควรกำหนดหลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ดังนี้

5.1 สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

5.2 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียน

5.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษาและจัดให้มีการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลายเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้านทั้งด้านความรู้ความคิดกระบวนการพฤติกรรมและเจตคติเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดธรรมชาติวิชาและระดับชั้นของผู้เรียนโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรมและเชื่อถือได้

5.5 การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

5.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้

5.7 ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบการศึกษาต่าง ๆ

5.8 ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาเพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้อย่างงานผลการเรียนแสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

1. ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ตั้งอยู่ เลขที่ 103/1 ถนนรณชัยชาญยุทธ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยจัดตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 36 และ 37 เพื่อให้การ ปฏิรูประบบบริหาร

และการจัดการศึกษาบรรลุเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีพื้นที่บริการ 7 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอจตุรพักตรพิมาน อำเภอธวัชบุรี อำเภอศรีสมเด็จ อำเภอจังหาร อำเภอเชียงขวัญ และอำเภอทุ่งเขาหลวง

2. ข้อมูลพื้นฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มีโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 236 โรงเรียน โรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 22 โรงเรียน ครู จำนวน 2,409 คน นักเรียน 30,197 คน

ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และตาม ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนและลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้ หมวด 1 บททั่วไปความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทาง ร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและอยู่ใน สังคมโลกได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขรู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่เสรีภาพความเคารพกฎหมายความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทยรู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติการกีฬาภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จัก พึ่งตนเองมีความริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและมุ่งพัฒนา

ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นอกจากจะสอดแทรกในการเรียนรู้แต่ละสาระการเรียนรู้แล้วยังได้กำหนดไว้ใน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยมีการพัฒนาที่สำคัญคือการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบ ทุกด้านทั้งร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมตลอดจนปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำ ประโยชน์เพื่อสังคมเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองไทย และพลเมืองโลกได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะคือ

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งสถานศึกษาต้องเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึง ประสงค์อย่างชัดเจน โดยพิจารณาจากนิยามตัวชี้วัดพฤติกรรมบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนนของ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์โดยมีนิยามดังนี้

ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ใจ

ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต คือ ผู้ที่ประพฤติตรงตามความเป็นจริงทั้งทางกาย วาจา ใจ และยึดหลักความจริง ความถูกต้องในการดำเนินชีวิต มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำ ผิด แบ่งแยกออกตามตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
2.1 ประพฤติตรงตาม ความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ	2.1.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง 2.1.2 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด 2.1.3 ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
2.2 ประพฤติตรงตาม ความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ	2.2.1 ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง 2.2.2 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง 2.2.3 ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ระดับชั้นประถมศึกษา (ป.4 - ป.6)

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดที่ 2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
2.1.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง	ไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้	ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตาม	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำ
2.1.2 ปฏิบัติตนโดย		กับพ่อแม่ หรือ	สัญญาที่ตนให้ไว้	

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
<p>คำนึงถึงความถูกต้อง ละเอียดและเกรงกลัว ต่อการกระทำผิด</p> <p>2.1.3 ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา</p>		ผู้ปกครอง และครู	กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู ละเอียดและ เกรงกลัวที่จะทำ ความผิด	<p>ตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู</p> <p>ละเอียดและ</p> <p>จะทำ</p> <p>ความผิดเป็นแบบอย่างที่ดีด้านความซื่อสัตย์</p>

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2.2 ประพฤติตรงความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม(3)
<p>2.2.1 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง</p> <p>2.2.2 ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง</p> <p>2.2.3 ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง</p>	<p>นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง</p>	<p>ไม่นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง</p>	<p>ไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง</p> <p>ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง</p>	<p>ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง</p> <p>ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และเป็นแบบ อย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์</p>

1. ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ไว้ดังนี้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนกับผู้เรียนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกลักษณะที่ดีงาม (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550 : 2)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 : 7) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่า หมายถึง คุณภาพของผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นค่านิยมที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในองค์รวม ทั้งด้านสติปัญญา และคุณธรรม อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงสงบสุขในสังคมโดยรวม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 56) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าหมายถึงลักษณะที่สังคมต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านคุณธรรมจริยธรรมค่านิยม จิตสำนึกสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียนที่บ่งบอกให้เห็นอุปนิสัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ความถูกต้อง ที่มีอยู่ภายในจิตใจของผู้เรียน ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมที่แสดงออกในสิ่งที่ดีงามจนเคยชิน เป็นกิจนิสัยและลักษณะนิสัย สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ 2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ว่า

2.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องพัฒนาไปพร้อมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระ

2.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

2.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ช่วยสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรัก ประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

สรุปว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา ช่วยสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย และนำไปสู่มนุษย์ที่สมบูรณ์

3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 4 - 21)

3.1 ให้มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น ภารกิจในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของสถานศึกษา กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินการผ่าน คุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการ กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา ประเมินการแสดงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ตามแนวทาง และวิธีการที่สถานศึกษากำหนด ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายปีหรือรายภาค ประเมิน ตัดสินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านช่วงชั้น

3.2 บทบาทและแนวทางการดำเนินการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนา และประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนครูผู้ปกครองและชุมชน คณะกรรมการ กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับ สภาพปัญหา ความจำเป็นและความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน โดยคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นอาจจะซ้ำหรือแตกต่างจากคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะตามมาตรฐาน ของหลักสูตร หรือมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นก็ได้

3.3 กำหนดแนวทางการพัฒนา มี 2 ลักษณะ ดังนี้

3.3.1 การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในห้องเรียนมอบหมายให้ผู้สอน ดำเนินการพัฒนาประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงผู้เรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

3.3.2 การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์นอกห้องเรียน ให้บุคลากรของ สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันพัฒนา ประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนอย่าง

ต่อเนื่องตลอดเวลาทั้งในลักษณะของการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งในและนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ดำเนินการประเมินผู้เรียน

3.4 ดำเนินการประเมินผู้เรียนรายภาค เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนแต่ละภาคตามแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การสังเกต พฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งในและนอกห้องเรียน การสัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ การรายงานตนเองทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับกิจกรรมและคุณลักษณะที่จะประเมิน

3.5 การประมวลผลการประเมินรายภาค ผู้มีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะแต่ละฝ่ายทำการประเมินและรวบรวมข้อมูลการประเมินคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แล้วส่งต่อให้คณะกรรมการนำไปทำการประมวลผลและพิจารณาตัดสินการประเมินคุณลักษณะแต่ละประการตามเกณฑ์ที่กำหนด การแจ้งผลและซ่อมเสริมผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยให้การควบคุมและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งมอบหมายให้ปฏิบัติกิจกรรมคุณความดีชดเชยตามแนวทางที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านช่วงชั้น การพิจารณาสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อตัดสินให้ผู้เรียนผ่านช่วงชั้น คณะกรรมการควรสรุปจากผลการประเมินในภาคเรียนสุดท้าย และแนวโน้มการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการจากผลการประเมินในแต่ละภาคเรียนที่ได้บันทึกไว้ ผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการใดประการหนึ่งจะต้องเข้ารับการอบรมและปฏิบัติกิจกรรมคุณความดีชดเชย ตามที่คณะกรรมการมอบหมายจนครบถ้วนก่อนจึงจะได้รับอนุมัติให้ผ่านช่วงชั้นได้

3.6 วิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควรทำในรูปคณะกรรมการและจะต้องกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบและมีส่วนร่วมในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งมีแนวโน้มในการดำเนินการตัดสิน ดังนี้

3.6.1 การประเมินผู้เรียนเบื้องต้น บุคลากรทั้งหมดของสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายดำเนินการประเมินอย่างต่อเนื่องตามแนวทางที่สถานศึกษากำหนดซึ่งมีวิธีการหลากหลาย เช่น การสังเกตและรายงานพฤติกรรมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง การดูผลงาน การบันทึกความดี การรายงานตนเองของผู้เรียน

3.6.2 การประมวลผลคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษารวบรวมผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกฝ่าย นำมาพิจารณาประเด็นสรุปผลเป็นรายปี หรือรายภาคเพื่อวินิจฉัยแบ่งพฤติกรรมของผู้เรียนเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- "ดีเยี่ยม" มีพฤติกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- "ดี" มีพฤติกรรมตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่สถานศึกษากำหนด
- "ควรปรับปรุง" มีพฤติกรรมบางประการที่ต้องปรับปรุง

3.6.3 การแจ้งผลและบันทึกผล คณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา แจ้งผลการสรุปผลการประเมินรายปี / รายภาค ให้ครูที่ปรึกษานำไปแจ้งให้ผู้เรียนทราบและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียน ในคุณลักษณะที่มีผลการประเมิน "ควรปรับปรุง" พร้อมทั้งบันทึกผลการประเมินแต่ครั้งอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจบันทึกเป็นเส้นพัฒนาการแสดงแนวโน้มของการพัฒนาคุณลักษณะแต่ละประการของผู้เรียนก็ได้

3.6.4 การสรุปผลการประเมินผ่านช่วงชั้น เมื่อจบช่วงชั้นคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา จะพิจารณาตัดสินผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการของผู้เรียน เพื่อการผ่านช่วงชั้น โดยพิจารณาจากผลการประเมินผู้เรียนในภาคเรียนสุดท้ายและแนวโน้มการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละด้านของผู้เรียน จากบันทึกผลการประเมินที่ผ่านมามาตลอดช่วงชั้น

ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะ จะได้รับการพิจารณาให้ผ่านช่วงชั้นร่วมเกณฑ์การผ่านช่วงชั้นอื่น ๆ ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประการใดประการหนึ่ง จะยังไม่ได้รับการพิจารณาให้ผ่านช่วงชั้นต่อไปได้

3.7 แนวทางการพิจารณาตัดสิน และอนุมัติผลการผ่านช่วงชั้นของ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประการ
ใดประการหนึ่งในภาคเรียนสุดท้าย ให้ผู้เรียนเข้ารับการอบรมและปฏิบัติกิจกรรมคุณความดี
ชดเชย ตามที่สถานศึกษากำหนดจนครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้เรียนที่แก้ไขข้อบกพร่องจนมีคุณสมบัติ
ตามเกณฑ์มาตรฐานการผ่านช่วงชั้นครบสมบูรณ์แล้ว จะได้รับการเสนอชื่อให้หัวหน้าสถานศึกษา
พิจารณาตัดสินและอนุมัติผลการเรียนต่อไป

จากที่กล่าวมาในเอกสารข้างต้นนี้สรุปว่า ในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นั้น กำหนดให้สิ่งที่นักเรียนทุกคนต้องได้รับการ
ประเมินจึงสามารถผ่านช่วงชั้นได้ โดยสถานศึกษาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบใน
เรื่องนี้ ลักษณะของการประเมินมีการประเมินทั้งในและนอกห้องเรียน ด้วยเครื่องมือและ
วิธีการที่หลากหลาย หากนักเรียนไม่ผ่านต้องทำการซ่อมเสริม ในการประเมินคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ เป็นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยนำพฤติกรรม
แสดงออกที่วิเคราะห์ไว้เข้าบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ

ความซื่อสัตย์

1. แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมมีทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้ปรากฏขึ้นเพื่อจัดค่าของการ
พัฒนาทางคุณธรรมและจริยธรรมประกอบด้วย 5 ทฤษฎีดังนี้

1.1 ทฤษฎีของ Piaget (1960)

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของมนุษย์ Piaget (1960) กล่าวว่า "จริยธรรม
เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติตนสัมพันธ์กับสังคม การพัฒนาจริยธรรมจึงต้องมีการพัฒนาเหตุผลเชิง
จริยธรรมตามระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคลซึ่งมีวุฒิภาวะสูงขึ้น การรับรู้ จริยธรรมก็พัฒนาขึ้น
ตามลำดับ" การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของมนุษย์มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

1.1.1 ขั้นก่อนจริยธรรมยังไม่เกิดจริยธรรม แต่สามารถเรียนรู้จากประสาท
สัมผัสและพัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นต้น

1.1.2 ชั้นเชื่อฟังคำสั่ง เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่ มีการคิดก่อน ปฏิบัติการตามคำสั่ง ซึ่งในขณะแรกเริ่มจะไม่คำนึงถึงเหตุผลของคำสั่งนั้น

1.1.3 ชั้นยึดหลักแห่งตน เกิดหลักความคิด มีพัฒนาการทางสติปัญญา สูงขึ้นตามประสบการณ์ทางสังคม คลายความเกรงกลัวอำนาจภายนอก เริ่มมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

1.2 ทฤษฎีของ Kohlberg (1980)

Kohlberg (1980 อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. 2553) เป็นนัก การศึกษาด้านจริยธรรม เป็นผู้นำทฤษฎีจริยธรรมศึกษาสงเคราะห์ ได้นำเอาความรู้ทางปัญญา จิตวิทยา สังคมวิทยา และศึกษาศาสตร์มาประกอบกันขึ้นเป็นทฤษฎีบูรณาการ (Intergrated Theory) โคลเบิร์กได้วิเคราะห์หลักพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 6 ลำดับขั้น (Moral Development) ที่อาจนำไปใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะเลือกได้ในสถานการณ์ของการพิจารณาที่เป็นคุณธรรม มีดังต่อไปนี้

1.2.1 การเชื่อฟังและการลงโทษ (Obedience and Punishment) พิจารณาในด้านประเด็นของการถือเอาอัตราของตัวเองเป็นใหญ่

1.2.2 การแสวงหารางวัล (Exchange) เป็นเป้าหมายตามลักษณะเฉพาะ รายบุคคลและการแลกเปลี่ยนกันอย่างเสมอภาคที่ตกลงกัน เพื่อจะยอมรับความคิดเห็นของกัน และกันในสังคมเพื่อแสวงหารางวัล

1.2.3 การทำตามความคิดเห็นของผู้อื่น (Conformity) ความสัมพันธ์และ การทำงานตามรูปแบบตามที่ผู้อื่นเห็นชอบเป็นการแลกเปลี่ยนกันในความคาดหวัง การติดต่อ ประสานงานและความศรัทธายึดมั่น ไว้วางใจต่อผู้อื่น โดยปฏิบัติที่ติงามต่อกันตามบทบาทและ หน้าที่ของตน

1.2.4 การทำตามหน้าที่ในสังคม (Social System) ระบบสังคม และ ความมีสติรับผิดชอบที่จะให้การดำเนินการตามหน้าที่ ที่ตนกระทำในสังคมนั้น เพื่อรักษาระเบียบ ทางสังคมและทำหน้าที่ของสังคมจึงต้องรักษาสถาบันให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นโดยส่วนรวม

1.2.5 การทำการกฎเกณฑ์และข้อสัญญา (Contract) สิทธิพื้นฐานและ พันธะสัญญาทางสังคมที่จะใช้กับประชาชนโดยส่วนรวม จะต้องยึดถือค่านิยมซึ่งมีมากมาย

แตกต่างกันไปรวมทั้งความคิดเห็นซึ่งมีอยู่เฉพาะกลุ่ม นำมารวมกันเป็นพันธะสัญญาของสังคมร่วมกัน

1.2.6 การยึดมั่นในศีลธรรมตามหลักสากล (Universal) หลักจริยธรรมสากล ถือเป็นแนวทางให้มนุษย์ชาติกระทำตามข้อกำหนดของสังคมพื้นฐานของแต่ละแห่งโดยภาพกว้าง และลึก การถือเอาความเคารพนับถือในบุคคลอื่นเป็นจุดหมายมิใช่เป็นวิธีการ ความยุติธรรมคือ สัทธิธรรมไม่ขึ้นกับวัฒนธรรมเฉพาะแห่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น

Kohlberg (1980) เห็นว่า จริยธรรมเป็นลักษณะประสบการณ์ และหน้าที่ ที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์เป็นมาตรฐานความประพฤติในสังคม บุคคลจะพัฒนารับผิดชอบชีวิต ให้เหตุผลจนกระทั่งพัฒนาพฤติกรรมของตนเองมีความสัมพันธ์ในสังคมตามสิทธิและหน้าที่อย่างถูกต้องดีงาม

1.3 ทฤษฎีของ Immanuel Kant (1724 - 1804) อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. 2553)
 เป็นนักปรัชญาชาวเยอรมัน (ค.ศ. 1724 - 1804) เป็นนักเหตุผลนิยม เป็นผู้นำทฤษฎีเหตุผลนิยม (Rigorism) หมายถึง สิทธิ ที่ยึดมั่นในคุณธรรม ได้ริเริ่ม จริยธรรมแบบหน้าที่นิยม (Deontologism) หรือในเหตุผลอย่างเคร่งครัด อาจเรียก Moral Purism หรือ Formal Ethics จากแนวความคิดของคานท์ถือว่า มโนธรรมเป็นเหตุผลภาคปฏิบัติมันบ่งบอกถึงกฎศีลธรรมในตัวเองคือ เป็นที่รู้จักแล้วว่หลักศีลธรรมนั้นรู้จักตัวเอง รู้ขึ้นในใจของตนเองมันเป็น Apriori เป็นสิ่งที่มาก่อน ไม่ใช่มีขึ้นหรือประจักษ์เพราะประสบการณ์ (Not Empirical) เป็นสิ่งที่ตนเป็นพยาน (Self Evident) ตามแนวความคิดของ Kant มีความคิดเห็นว่า ดี ชั่ว ผิด ถูก ที่เป็นศีลธรรมนั้นเป็นสิ่งถาวรตายตัว ค่าของจริยธรรมเป็นสิ่งที่มิจริงตายตัวจะถือเอาผลของการกระทำมาตัดสินใจไม่ได้ ทฤษฎีนี้จะยึดถือกฎระเบียบเป็นเกณฑ์มาตรฐาน การพิจารณาตัดสินคุณค่าจะทำได้ตามหน้าที่ ที่ระบุไว้เป็นข้อกำหนดนั้นแปรเปลี่ยนโดยเสี่ยงไปใช้เหตุผลจากการกระทำไม่ได้ แม้ว่าจะเป็นสิ่งมีคุณประโยชน์เพียงใดก็ตาม สิ่งที่คานท์เชื่อว่าเป็นการกระทำที่ดีนั้น ไม่มีอะไรในโลกนี้ที่คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีโดยปราศจากเงื่อนไข นอกจากการมีเจตนาที่ดี ดังนั้น การทำตามหน้าที่จึงเป็นเจตนาที่ดี ไม่ใช่การกระทำตามแรงกระตุ้นของสัญชาตญาณและความรู้สึกตามอารมณ์ปรารถนา แต่ทำตามเจตนาที่เกิดจากสำนึกในหน้าที่ตามทฤษฎีของคานท์ ถือเอาหน้าที่เป็นความคิดรวบยอดทางจริยศาสตร์ถือว่าการทำหน้าที่เพื่อหน้าและหน้าที่สำคัญที่สุดนี้เรียกว่า Deontology ไม่ใช่ Teleology

1.3.1 ทฤษฎีของ Krathwohl Bloom and Masia (1994)

Krathwohl, Bloom and Masia (1994 อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. 2553) ได้กำหนดทฤษฎีจำแนกระดับคุณภาพของการเรียนรู้ด้านจิตใจ (Affective Domain) ที่ครอบคลุมความสนใจทัศนคติ ค่านิยม และลักษณะนิสัย โดยจัดลำดับขั้นตอนคุณลักษณะ โดยจัดลำดับขั้นตอนคุณลักษณะด้านความรู้สึกไว้ 5 ประการดังนี้

1.3.2 การรับรู้ (Receiving) เป็นจุดเริ่มต้นที่บุคคลจะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ และเกิดความรู้สึกต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้าที่ปรากฏ การรับรู้นี้แบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย โดยถือปริมาณการรับรู้เป็นเกณฑ์ ดังนี้

- 1) การสำนึก เป็นการเริ่มรู้สึกหรือสำนึกเกี่ยวกับลักษณะหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่มาเร้า
- 2) การตั้งใจรับรู้ เป็นการใส่ใจสิ่งเร้านานพอสมควร แต่ยังไม่มีความคิดเห็นหรือประเมินตัดสินใด ๆ เป็นเพียงการสังเกตเห็น
- 3) การเลือกรับรู้ เป็นการรับรู้สิ่งเร้าโดยมีการจำแนกความแตกต่างยังไม่มี การประเมินใด ๆ

1.3.3 การตอบสนอง (Responding) เมื่อบุคคลรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ แล้วจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ตนรับรู้ ขั้นการตอบสนองแบ่งออกเป็น 3 ขั้นย่อย ดังนี้

- 1) ยินยอมตอบสนอง เป็นการยอมรับหรือยอมปฏิบัติตาม
- 2) สมัยครใจตอบสนอง เป็นความรู้ที่จะทำกิจกรรมนั้นด้วยความสมัครใจ
- 3) พอใจตอบสนอง เป็นการตอบสนองด้วยความรู้สึกเต็มใจ พอใจ มีความเพลิดเพลินสนุกสนานรื่นเริง

1.3.4 การเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นความรู้สึกที่เกิดจากการประเมินสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ว่ามีประโยชน์หรือไม่อย่างไร การเห็นคุณค่าจะเกิดขึ้นช้า ๆ โดยมีการสะสมไว้อย่างค่อย ๆ พฤติกรรมการเห็นคุณค่าจะดูได้จากความแน่นอน ความคงเส้นคงวา สม่าเสมอของการกระทำในขั้นนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นย่อยดังนี้

- 1) การยอมรับคุณค่า เป็นการยอมรับด้วยความเชื่อที่ยังไม่ถาวร อาจเปลี่ยนแปลงได้ในคุณค่าของสถานการณ์หรือเรื่องราว

2) ขึ้นชมในคุณค่า เป็นการยอมรับในคุณค่าของสถานการณ์หรือเรื่องราวถึงระดับที่แสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น อยากติดตาม อยากเข้าไปร่วมผูกพัน

3) ยึดมั่นในคุณค่า เป็นความเชื่อมั่นความแน่วแน่จนเกิดศรัทธาในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ว่าควรทำตาม และพยายามหาโอกาสแสดงออก

1.3.5 การจัดระบบ (Organization) เป็นความรู้สึกรู้สึกที่เกิดจากบุคคลได้รวบรวมเรื่องราวหรือสิ่งมีคุณค่าไว้ในจิตใจหลายอย่าง แล้วจัดคุณค่าเข้าเป็นระบบ มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่าของเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ของจุดเด่นและจุดรวมของคุณค่าเหล่านั้น ในขั้นนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นย่อย ดังนี้

1) การสร้างแบบคุณค่า เป็นการสรุปรอยต่อระหว่างคุณค่าของเรื่องราวต่างๆ ที่บุคคลยึดมั่นเข้าด้วยกัน

2) การจัดระบบคุณค่าเป็นการเรียงลำดับความสำคัญของสิ่งที่มีคุณค่าต่างๆ และจัดคุณค่าต่าง ๆ ให้ผสมกลมกลืนเข้าด้วยกัน

1.3.6 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นการพัฒนา เป็นอุดมคติที่ฝังลึกถึง จิตวิญญาณ ยึดถือ เทิดทูนโดยจิตในมิติสังเคราะห์ เป็นแบบแผนกฎเกณฑ์ขึ้นมาให้ตนเองมีการกระทำที่คงเส้นคงวา โดยมีการระบบของตนเองและยึดถือจนเป็นการกระทำอัตโนมัติ คือ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด เขาก็จะแสดงพฤติกรรมแบบเดิมซึ่งเป็นลักษณะของตนเอง แล้วแรงค้ำให้ผู้อื่นยึดถือและปฏิบัติด้วย ในขั้นนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นย่อย ดังนี้

1) สร้างข้อสรุป เป็นการที่บุคคลพยายามปรับปรุงระบบตนเองให้สมบูรณ์ตามแนวที่ตนต้องการ

2) กิจนิสัย เป็นการที่บุคคลแสดงออกตามแนวที่ตนเองต้องการอย่างสม่ำเสมอจนเป็นลักษณะของตนเอง

1.4 ทฤษฎีทางพุทธศาสตร์

บุญยฤทธิ์ มินทรวรงค์ (2546) พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเทวนิยม เกิดขึ้นสมัยพุทธกาลเมื่อก่อน พ.ศ. 2500 ในชมพูทวีป (ประเทศอินเดีย) โดยพระสมณโคดมเป็นศาสดาผู้ประกาศปรัชญาในแนวคิดนี้เน้นธรรมที่เป็นสัจธรรมวิธีการสอน การเผยแพร่การสืบทอด

หลักธรรมสู่การปฏิบัติ เน้นคุณธรรมในการใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล หลักธรรมที่เป็นหัวใจพุทธศาสนานำมาสั่งสอน มี 3 ประการ คือ

1. ให้เว้นความชั่วทั้งปวง
2. ให้ทำความดี
3. ให้ชำระจิตใจให้บริสุทธิ์สะอาด

ในหลักธรรมที่พระพุทธศาสนานำมาประกาศเป็นคุณธรรมที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันได้ทั้งหมด หมายถึง การปฏิบัติตามข้อธรรมข้อใดข้อหนึ่งย่อมเกี่ยวข้องกับได้ธรรมอื่นตามมาเป็นแนวคิดทางจริยศาสตร์ ที่กำหนดข้อประพฤติทางกายและทางจิตใจ โดยเริ่มตั้งแต่สิ่งที่ เป็นข้อประพฤติพื้นฐานทางการกระทำทางกาย ไปสู่ขั้นสูงที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติทางความคิดที่ มุ่งสู่ความบริสุทธิ์หลุดพ้นทางจิตใจ

ในหลักจริยศาสตร์ของศาสนาพุทธ มี 3 ชั้น คือ

1. จริยศาสตร์ขั้นมูลฐาน ประกอบด้วยศีล 5 ธรรม 5 ดังต่อไปนี้
 - 1.1 เว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตหรือมนุษย์ เป็นศีลมีเมตตากรุณาต่อสัตว์และมนุษย์เป็นธรรม
 - 1.2 เว้นจากการลักขโมยทรัพย์ เป็นศีล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประกอบอาชีพสุจริตเป็นธรรม
 - 1.3 เว้นจากการประพฤติผิดในกาม เป็นศีลสำรวมในกามเป็นธรรม
 - 1.4 เว้นจากการพูดปด เป็นศีล พูดจริงเป็นธรรม
 - 1.5 เว้นจากการเสพดื่มสุราเมรัย เป็นศีล มีสติ สำรวมระวังเป็นธรรม
2. จริยศาสตร์ขั้นกลาง กุศลกรรมบถ 10 ประการ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 กาย 3 ข้อ
 - 2.1.1 เว้นจากการฆ่าสัตว์ หรือมนุษย์ หรือเบียดเบียนทำร้ายชีวิต
 - 2.1.2 เว้นจากการลักทรัพย์
 - 2.1.3 เว้นจากการประพฤติผิดในกาม
 - 2.2 วาจา 3 ข้อ

2.2.1 เว้นจากการพูดปด

2.2.2 เว้นจากพูดยุยงให้แตกร้างกัน

2.2.3 เว้นจากพูดเหลวไหล เพื่อเจ้อ

2.3 ทางใจ 3 ข้อ

2.3.1 ไมโลภอยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของตน

2.3.2 ไม่คิดปองร้ายผู้อื่น หรือคิดให้เข้าถึงความพินาศ

2.3.3 ไม่เห็นผิดจากทำนองคลองธรรมโดยมีความเห็นถูกต้อง (เว้นทำดี

ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มารดาบิดามีคุณ เป็นต้น)

3. จริยศาสตร์ชั้นสูง ประกอบด้วย อริมรรค แปลว่า "ทางอันประเสริฐ" หรือ ทางสายกลาง มี 8 ประการ ดังนี้

3.1 ความเห็นชอบ คือ มีปัญญาเห็นอริยสัจ 4 ประการ

3.2 ความดำริชอบ คือ ดำริในการออกจากกาม ดำริในการไม่ปองร้าย ดำริในการไม่เบียดเบียน

3.3 การเจรจาชอบ คือ ไม่พูดส่อเสียด ได้แก่ ยุให้แตกร้าง ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพื่อเจ้อ

3.4 การกระทำชอบ คือ ไม่ฆ่าสัตว์หรือมนุษย์ ไม่ลักฉ้อทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม

3.5 การเลี้ยงชีพชอบ คือ ไม่หาเลี้ยงชีพในทางที่ผิด ที่ไม่มีโทษ ประกอบอาชีพชอบธรรม

3.6 ความเพียรชอบ คือ เพียรระวังไม่ให้บาปเกิดขึ้น เพียรละบาปที่เกิดขึ้น แล้วเพียรทำความดีให้เกิดขึ้น เพียรรักษาความดีที่เกิดขึ้นแล้ว

3.7 การตั้งสติชอบ คือ ตั้งสติพิจารณาร่างกาย เวทนา หรือความรู้สึกสุข ทุกข์ตลอดจนไม่ทุกข์ ไม่สุข จิตและธรรม 4 ประการ ให้รู้เท่าทัน เห็นทั้งความเกิดความดับ

3.8 การตั้งใจมั่นชอบ คือ การทำจิตใจให้สงบเป็นสมาธิอย่างแน่วแน่ ที่เรียกได้ว่า ฌาน 4

แนวคิดของนักทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดจริยธรรมหรือความดี – เลว ในมนุษย์นั้นมีอยู่ 3 แนว คือ โกลด มีคูน (2533 อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. 2553)

แนวที่ 1 มีความคิดความมนุษย์เกิดมาเลว เห็นแก่ตัว ความดีมาพัฒนาขึ้นภายหลัง โดยสังคม กลุ่มนี้เริ่มต้นจากแนวคิดของ Thomas Hobbes (1588 - 1679) และสืบต่อโดยกลุ่มนักจิตวิทยาจิตวิเคราะห์อัน ได้แก่ From Freud Erikson (1988 อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. 2553)

แนวที่ 2 มีความคิดความมนุษย์เกิดมาดี ความเลวเรียนรู้ในภายหลังจากสังคมนักทฤษฎีกลุ่มนี้คือ นักมนุษยนิยม อัน ได้แก่ Maslow (1908 - 1970) Roger (1988) and Patterson (1999)

แนวที่ 3 มีความคิดความมนุษย์เกิดมาเป็นเหมือนผ้าขาว ไม่ได้ไม่เลย ความดีเลวเกิดจากการเรียนรู้ โดยได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมและพันธุกรรม นักทฤษฎีกลุ่มนี้ เช่น Waltson (1994) Lewin (1998) and Kohlberg (0000) จากแนวความคิดทั้งสาม ได้แสดงให้เห็นสาระสำคัญสามประการเกี่ยวกับการเกิดความดี ความเลว หรือจริยธรรมในบุคคล คือ

3.1 อิทธิพลของสังคมมีความสำคัญต่อการเกิด การพัฒนาจริยธรรมของบุคคล

3.2 จริยธรรมของบุคคล เกิดและพัฒนาได้ด้วยการเรียนรู้

3.3 การเกิดการพัฒนาของจริยธรรมในบุคคล ขึ้นอยู่กับลักษณะทางพันธุกรรมอันได้แก่ สติปัญญา และคุณลักษณะอื่น ๆ ของบุคคลด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524) ได้แบ่งจริยธรรมของมนุษย์ออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ในสังคมนั้น ว่าการกระทำชนิดใดควรทำ ชนิดใดควรงดเว้น พฤติกรรมใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากนักน้อยเพียงใด ความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษาและพัฒนาการทางสติปัญญาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนา ส่วนใหญ่เด็กจะเริ่มมีการเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดโดยเฉพาะในช่วงอายุ 2 - 10 ปี จะได้รับการปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้เป็นพิเศษ

2. ทศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ทศนคติเชิงส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บางคนในสถานการณ์ปกติอาจจะมิตศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมในสังคมก็ได้ ทศนคติเชิงจริยธรรมมี

ความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะทัศนคติจะรวมถึงความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เข้าด้วยกัน ดังนั้นทัศนคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่สำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำกว่าการใช้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของมนุษย์แต่เพียงอย่างเดียว

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกที่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ เหตุผลดังกล่าวจะแสดงให้เห็น ถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการกระทำของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้เราทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมแตกต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกัน หรือบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกันอาจมีเหตุผลของการกระทำแตกต่างกัน

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ หรือค่านิยมในสังคมนั้น ตัวอย่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ การทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การโกงสิ่งของเงินทอง หรือคะแนน การลักขโมย การกล่าวเท็จ เป็นต้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลส่งผลโดยตรงต่อความผาสุก และความทุกข์ของสังคม

จากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จริยธรรมเป็นไปตามลำดับขั้นและขึ้นอยู่กับวัยและพัฒนาการทางชีวปัญญา ขั้นแรก ๆ จะเป็นการแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับตนเองและเกิดความกลัวหรือต้องการรางวัล จากนั้น การแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมจะพัฒนาไปสู่สังคมและการมีจริยธรรมเป็นอุดมคติของตนเอง

2. ความหมายของความซื่อสัตย์

จากการศึกษาความหมายของความซื่อสัตย์จากเอกสารต่าง ๆ ที่มีผู้ให้ความหมายไว้ทั้งเหมือนกันและแตกต่างกันได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความสัตย์ ความซื่อสัตย์สุจริต ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้คำว่าความซื่อสัตย์ มีความหมาย ดังนี้

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2556) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง แง่มุมหนึ่งของศีลธรรม แสดงถึงคุณลักษณะทางบวกและคุณธรรม อาทิ ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจ และความตรงไปตรงมา พร้อมด้วยความประพฤติตรง ตลอดจนการงดเว้นการโกหก การคดโกง หรือ

การลักขโมย เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ความซื่อสัตย์ยังหมายถึงความน่าไว้วางใจ ความรักดี ความ เป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจ

ศุภวรรณ ชลมาก (2551 : 6) ได้ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การ ประพฤติปฏิบัติด้วยความจริงใจ ไม่คิดคดโกง ไม่หลอกลวง ตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 14) ได้ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกด้วยความจริงใจ ไม่คิดคดโกง ไม่หลอกลวง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ซื่อตรงทั้งกาย วาจา และใจ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550 : โปสเตอร์) ได้ให้ความ หมายความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง ผู้ที่มีความประพฤติตรงต่อเวลา ต่อหน้าที่ และต่อวิชาชีพ มีความจริงใจปลอดจากความรู้สึกลำเอียง หรืออคติไม่ใช้เล่ห์กลคดโกงทั้งทางตรงและ ทางอ้อม รับผิดชอบต่อตนเองปฏิบัติอย่างเต็มที่และถูกต้อง

จากความหมายของความซื่อสัตย์ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรม ที่เป็นจริง ทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเอง และต่อผู้อื่น มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรมที่สังคมยอมรับว่าดี

3. ความสำคัญของความซื่อสัตย์

ความสำคัญของความซื่อสัตย์ สุวลัยพร พันธุ์ยธิ (2552) สรุปความสำคัญได้ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ จริงใจต่อกันของบุคคลย่อมเป็นเหตุให้เกิดความไว้วางใจซึ่ง กันและกันบุคคลใดที่มีความจริงใจต่อกันย่อมได้รับความจริงใจ ความเชื่อถือไว้วางใจจาก ผู้อื่นเช่นกัน

2. ความซื่อสัตย์ ช่วยพัฒนาตนเองให้มีวินัย มีความงามทางกาย วาจา ซึ่งมี ข้อห้ามไว้ในเบญจศีลว่าจะต้องไม่กล่าวคำที่เป็นเท็จ หลอกลวงไม่จริงและในเบญจธรรมมี ข้อที่ควรปฏิบัติ คือ ต้องมีสัจจะ เป็นการย้ำว่าไม่ให้โกหก การซื่อสัตย์จริงใจที่แสดงออก ทางวาจา ทำให้บุคคลมีความสุจริตทางวาจา 4 ในกุศลกรรมบถ 10 ความซื่อสัตย์ที่ แสดงออกทางกาย จำให้ทุกคนไม่ลักขโมยในเบญจศีลและมีสัมมาอาชีวะ ในเบญจธรรม ผู้

ที่มีความซื่อสัตย์ ย่อมไม่ก่อเวรภัยแก่ผู้ใด ไม่ทำร้าย คิดพยาบาท อาฆาต ทำลายใครทั้งโดยทางกาย วาจาและใจ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งสำคัญเพราะหากเด็กนักเรียนขาดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์แล้ว การดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมยุ่งเหยิง เกิดความหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน เกิดความโกลาหลไปทั่ว ไม่รู้สิ่งไหนจริงสิ่งไหนเท็จ การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะมารณนำผลที่ได้จากการใช้แบบวัดที่สร้างขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนให้เหมาะสม

4. ประเภทของความซื่อสัตย์

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 147) ได้แบ่งประเภทของความซื่อสัตย์ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

4.1 ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีลักษณะพฤติกรรม เช่น การมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีการมีความละเอียดเกรงกลัวต่อความผิด การไม่พูดปดสับปลับหลอกลวง การไม่คิดโลภในของผู้อื่น การยอมรับผิดจากการกระทำของตน เป็นต้น

4.2 ความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น มีลักษณะพฤติกรรม เช่น การมีความจริงใจต่อผู้อื่นการไม่กล่าวคำเท็จต่อผู้อื่น การรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ต่อผู้อื่น การไม่เอาเปรียบผู้อื่น การไม่ถือเอาของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง โดยไม่ได้รับอนุญาต การไม่ทุจริต คือ ควรมีความประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น เป็นต้น

4.3 ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ มีลักษณะพฤติกรรม เช่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนทำ หรือได้รับมอบหมายและทำให้ดีที่สุด มีความตรงต่อเวลา การไม่ใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่หาผลประโยชน์ส่วนตน การรักษาและปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ เป็นต้น

4.4 ความซื่อสัตย์ต่อชุมชนและสังคม มีลักษณะพฤติกรรม เช่น ช่วยเหลือสังคม ดูแลสมบัติส่วนรวม เสียสละเพื่อส่วนรวม การรักษาความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ประเภทของความซื่อสัตย์ แยกเป็น 4 ประเภท คือ ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ และ ความซื่อสัตย์ต่อสังคมส่วนรวม

5. แนวคิดทฤษฎีการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg (ม.ป.ป. : อ้างถึงใน ธราภรณ์ คำอุ่น. 2552 : 14 - 16) แนวคิดของโคลเบอร์กได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทางจริยธรรมของเพียร์เจท์ โคลบ์เบอร์กเชื่อว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการบรรลุนิติภาวะเชิงจริยธรรม พร้อมกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ด้วย ระดับของอายุ เด็กจึงมีความสัมพันธ์อย่างมาก โคลเบอร์ก จึงแบ่งลำดับขั้นเหตุผลเชิงจริยธรรม เป็น 6 ขั้น 3 ระดับ ดังนี้ ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 175 - 176 ; อ้างถึงใน Kohlberg. 1976)

1. ระดับก่อนจริยธรรม (Preconventional Level หรือ Premoral Level) ในระดับนี้บุคคลจะทำความดีหรือความเลว ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมที่เข้ามา หรือผู้ใหญ่เป็นผู้กำหนดแต่ผลของการกระทำนั้นเพื่อความพอใจหรือความสุขของตนเอง เป็นใหญ่ นั่นคือการกระทำเพื่อประโยชน์สุขของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น ระดับนี้แบ่งย่อยเป็น 2 ขั้น (Two Stage)

ขั้นที่ 1 เน้นการลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation) การกระทำในขั้นนี้จะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับผลของการลงโทษ หรือให้รางวัล เด็กจะทำตามกฎเกณฑ์หรือหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ เด็กจะสังเกตดูว่าถ้าสิ่งไหน ไม่ดีผู้ใหญ่จะไม่เห็นด้วยอาจโดนดุ หรือทำโทษ ถ้าเด็กทำตามก็จะได้รางวัลในขั้นนี้จะอยู่ในช่วงอายุ 2 - 7 ปี

ขั้นที่ 2 การเลือกกระทำเพื่อความพอใจของตน (Nation Instrumentation Hedonism) ในขั้นนี้การกระทำที่ถือว่าดีเป็นการกระทำตามความพอใจ หรือความนอင့်การของตนเองและบางโอกาส เป็นความต้องการของผู้อื่น ความยุติธรรม เป็นลักษณะ "ถ้าคุณต้องการฉัน ฉันจะช่วยคุณ" เป็นลักษณะการยื่นหมย่นแมว คือ ช่วยกันไปช่วยกันมา มีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน ในขั้นนี้จะครอบคลุมเด็กอายุ 7 - 10 ปี

2. ระดับปฏิบัติตามแบบแผนกฎเกณฑ์จริยธรรม (Morality of Conventional Role Conformity) ระดับนี้ตนจะปฏิบัติตามสิ่งที่คาดหวังไว้ของครอบครัว กลุ่มหรือประเทศชาติและสนับสนุนกฎเกณฑ์ของสังคมที่มีอยู่ บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับนี้ ยังต้องการควบคุมจากภายนอกเอาใจเขามาใส่ใจเรา ประพฤติปฏิบัติความดี ละเว้นความชั่ว ตามที่สังคมยึดถือ ในระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 3 หลักจริยธรรมเด็กดีตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (Good-boy Morality of Maintaining Good Relation Approved by Others) ชั้นนี้บุคคลจะกระทำหรือปฏิบัติตามทุกทางเพื่อช่วยเหลือและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับ ชั้นนี้การตัดสินใจเชิงจริยธรรมเจตนา มีความสำคัญมาก นั่นคือดูได้จากเจตนาของผู้กระทำ ชั้นนี้ครอบคลุมเด็กอายุ 10 - 13 ปี

ชั้นที่ 4 หลักจริยธรรมทำตามกฎเกณฑ์ (Authority Maintaining Morality) ในชั้นนี้บุคคลจะถูกหรือดีเมื่อเขาทำตามหน้าที่ เชื่อฟังกฎหมายและหลักธรรมทางศาสนา นั่นคือเขาจะประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบของสังคมที่ตั้งไว้ ชั้นนี้จะอยู่ในช่วงเด็กอายุ 13 - 16 ปี

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์หรือยึดหลักจริยธรรมประจำใจตนเอง (Post Conventional , Principled or Autonothonous Level) ในระดับนี้การตัดสินใจกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งยึดหลักจริยธรรมสากลโดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ของผู้มีอำนาจ หรือกลุ่มที่ยึดถือว่ามีค่าการตัดสินใจจะใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมส่วนตัวที่ยึดถือคุณธรรมประจำใจ และถือปฏิบัติมากกว่าการคล้อยตามสังคม บางทีการกระทำนั้นเป็นขั้นอุดมการณ์ ระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้น

ชั้นที่ 5 หลักการกระทำตามสัญญาของสังคม (Social - Contact Orientation) ในชั้นนี้พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล อยู่ในกรอบสิทธิส่วนบุคคล ที่สังคมได้ตกลงยอมรับบุคคล บุคคลเคารพต่อคำมั่นสัญญาและกฎหมาย ยอมรับค่านิยมที่ว่าบุคคลเกิดมามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน กระบวนการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์หรือกฎหมายทั้งหลายทำไปเพื่อประโยชน์ของสังคม ชั้นนี้ชั้นอยู่ในช่วงเด็กอายุ 16 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 6 ถือหลักจริยธรรมหลักธรรมแบบสากล (Universal - Ethical Principle Orientation) ขั้นนี้ถือเป็นขั้นสูงสุด เป็นการตัดสินเชิงจริยธรรมของบุคคลโดยขึ้นอยู่กับหลักธรรม หลักความเสมอภาคได้สิทธิมนุษยชนและเคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล เป็นการใช้นิยามขั้นอุดมการณ์ในการพิจารณาตัดสินปฏิบัติทางจริยธรรมตามหลักสากล ขั้นนี้อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงระดับจริยธรรมและขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ระดับจริยธรรม	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ของสังคม (Preconventional Level) อายุ 2-10 ปี	ขั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษหรือ การลงโทษและการเชื่อฟัง อายุ 2-7 ปี ขั้นที่ 2 การแสวงหารางวัล หรือสนองความต้องการ อายุ 7-10 ปี
2. ระดับตามกฎเกณฑ์ทางสังคม (Conventional Level) อายุ 10-16 ปี	ขั้นที่ 3 การทำตามคำสั่งอื่นเห็นชอบหรือการคาดหวังทางสังคม อายุ 10-13 ปี ขั้นที่ 4 การทำตามหน้าที่ทางสังคมหรือระบบสังคมและมโนธรรม อายุ 13-16 ปี
3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post conventional Level) อายุ 16 ปีขึ้นไป	ขั้นที่ 5 การทำตามคำมั่นสัญญา หรือสัญญาทางสังคมและสิทธิส่วนบุคคล อายุ 7-10 ปี ขั้นที่ 6 การยึดถืออุดมคติสากลหรือจริยธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่)

ที่มา : (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2543 : 176)

6. เครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

6.1 แนวดำเนินการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดทุกระดับการศึกษา

เมื่อสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แล้ว ครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนควรจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้และเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อพิจารณาว่า ตัวชี้วัดนั้นครอบคลุมและสอดคล้องกับลักษณะ ธรรมชาติของวิชา งาน กิจกรรมที่รับผิดชอบ หรือไม่ อย่างไร

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนว่าจะดำเนินการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วยวิธีใดดังต่อไปนี้ คือ

1. บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ
2. จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ปลุกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน

ของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนก่อนการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 สร้างหรือเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม / สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ เลือกดำเนินการตามขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 6 ดำเนินการพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางที่กำหนดไว้และประเมิน เป็นระยะ ๆ ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้ปรับปรุงพัฒนา แล้วประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด

ขั้นตอนที่ 7 รายงานผลการพัฒนาต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือวัดจริยธรรม

การวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจริยธรรม เป็นการวัดพฤติกรรมที่แสดงออกเพราะจริยธรรมมองในแง่การพิจารณาตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เมื่อพบสภาพความขัดแย้งทางจริยธรรมขึ้นมา การตัดสินใจจึงต้องใช้คุณธรรมระดับใดระดับหนึ่งแล้วแต่จิตสำนึกที่สั่งสมในใจคนนั้น การวัดจริยธรรมเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เพราะการที่คนเราแสดงออกมามีเหมือนกัน อาจจะมาจากระดับของจริยธรรมที่แตกต่างกันหรือคนเราปฏิบัติในจริยธรรมนั้นมานาน้อยเพียงใด หรือเจตคติต่อจริยธรรมนั้นอยู่ในระดับใด การที่จะรู้ได้เราต้องหาเครื่องมือมาวัด ซึ่งเครื่องมือวัดมีหลายชนิด เช่น แบบทดสอบหรือแบบสอบถามอาจเป็นชนิดข้อความ ชนิดสถานการณ์ ชนิดรูปภาพ หรือแบบสังเกต หรือแบบสัมภาษณ์ แต่ก่อนจะสร้างเครื่องมือวัดจริยธรรม เราต้องทราบว่าวัดจริยธรรมเกี่ยวกับอะไรจะวัดองค์ประกอบไหนของจริยธรรม ผู้ที่ถูกวัดกลุ่มไหน จริยธรรมที่วัดมีลักษณะพฤติกรรมอะไรบ้างและจริยธรรมมีระดับขั้นพัฒนามาเป็นอย่างไร

1. แนวการวัดจริยธรรม

การวัดจริยธรรม สิ่งที่วัดมีองค์ประกอบด้วยกัน 4 ประการ (ภัทรพร เกษสังข์. 2548 : 77 - 78)

1.1 วัดความรู้เกี่ยวกับจริยธรรม (Knowledge of Ethics) เป็นการวัดความรู้ต่างๆเกี่ยวกับเนื้อหาทางจริยธรรมของสังคมนั้นว่า มีความรู้ความเข้าใจในจริยธรรมนั้น ของมนุษย์ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนหรือเรียนรู้กันว่า จริยธรรมนั้นมีองค์ประกอบพฤติกรรมอะไรการกระทำหรือพฤติกรรมใดที่ควรประพฤติไม่ควรประพฤติ การวัดความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมนั้นสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ วัดความรู้ว่าคนมีความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมหรือสิ่งที่ควรประพฤติหรือไม่ควรประพฤติของสังคมหรือไม่

1.2 วัดเจตคติเชิงจริยธรรม (Attitude of Ethics) เป็นการวัดความรู้สึก ความโน้มเอียงทางจิตใจอันเนื่องมาจากการมองเห็นคุณค่า หรือคุณประโยชน์หรือโทษของสิ่งนั้น การที่มนุษย์มองเห็นคุณประโยชน์หรือโทษของสิ่งเหล่านั้น จะส่งผลให้มนุษย์กระทำหรือไม่กระทำในจริยธรรมนั้น ๆ ด้วย การวัดเจตคติเชิงจริยธรรม สามารถวัดได้ด้วยแบบวัดเจตคติ อาจเป็นชนิดสถานการณ์ชนิดรูปภาพ ชนิดข้อความ หรืออาจใช้การสัมภาษณ์ก็ได้

1.3 วัดเหตุผลเชิงจริยธรรม (Ethics Reasoning) เป็นการวัดเหตุผลที่มาสนับสนุนการกระทำหรือไม่กระทำของบุคคลนั้น ๆ จะทำให้ทราบว่าเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของ

การกระทำของบุคคลนั้นมีจริยธรรมในระดับใด การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมผู้วัดจะต้องกำหนด ทฤษฎีทางจริยธรรมว่าจะแบ่งระดับจริยธรรมที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดออกเป็นกี่ขั้น อะไรบ้างมา ประกอบการพิจารณาการตอบของบุคคลที่ถูกวัดนั้น ๆ ด้วย การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นนิยม ใช้แบบสอบถามสถานการณ์ที่เป็นภาษา หรือบางครั้งอาจเป็นสถานการณ์ที่เป็นรูปภาพขึ้นอยู่กับ กลุ่มที่จะวัด

1.4 วัดพฤติกรรมการแสดงออก (Action) เป็นการวัดการแสดงออกในการกระทำ ความดี ละเว้นความชั่วถือว่าเป็นการวัดได้ตรงจุด เพราะการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสถานที่ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางจริยธรรมขึ้นมา การตัดสินใจจึงต้องใช้คุณธรรมจริยธรรม ระดับใดระดับหนึ่งที่สั่งสมอยู่ในใจคนนั้น ให้กระทำหรือไม่กระทำในแต่ละสถานการณ์ การวัด สามารถทำได้หลายแบบ เช่น แบบสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถามให้เลือกตอบ แบบสอบถามให้เขียนตอบ

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดจริยธรรม

องค์ประกอบจริยธรรมทั้ง 4 ส่วน ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหาทางจริยธรรม ทศนคติเชิง จริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมทางจริยธรรม ถ้าต้องการสร้างเครื่องมือวัดให้มี ประสิทธิภาพควรดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 กำหนดจริยธรรมที่วัด จะดูความต้องการวัดจริยธรรมเรื่องอะไร เป็นแบบรวม ๆ หรือแบบเดี่ยว ๆ เฉพาะอย่าง เช่น ความซื่อสัตย์ ความกรุณา ความยุติธรรม ฯลฯ เป็นต้น

2.2 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนิยามได้แจ่มชัดเพราะ การวัดผลอะไรจะต้องรู้ว่า สิ่งที่ต้องการมีหน้าตาเป็นอย่างไร ถ้ารู้ไม่ดีจะวัดถูกต้องได้อย่างไร นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม การศึกษาทฤษฎีเอกสารการวิจัยหรือผล การศึกษารายละเอียดทั้งหลายเกี่ยวกับจริยธรรมนั้น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

2.3 เขียนนิยามจริยธรรมที่วัด เป็นการเขียนรายละเอียดของความหมายและ องค์ประกอบของจริยธรรมที่วัด โดยเฉพาะเขียนให้เห็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตและวัดได้

2.4 รูปแบบของเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือการวัดจริยธรรมมีรูปแบบหลาย อย่าง แล้วแต่ผู้สร้างจะเลือกตามความเหมาะสมของจุดมุ่งหมาย เช่น แบบทดสอบ แบบการ

สัมภาษณ์ แบบสอบถามมีทั้งข้อความ สถานการณ์ แบบการสังเกต แบบวัดเจตคติตามมาตรการ
วัดเจตคติต่าง ๆ และแบบสร้างจินตนาการ

2.5 เขียนข้อความ ภาพหรือสถานการณ์และข้อความ เพื่อเขียนข้อความให้
สามารถวัดจริยธรรมที่ต้องการให้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขียนให้ครอบคลุมนิยาม ถ้าเป็น
แบบทดสอบก็ต้องเขียนถามความรู้ ถ้าใช้แบบสัมภาษณ์ก็ต้องเขียนข้อความอย่างหนึ่ง ถ้าการ
สังเกตก็ต้องทำเป็นข้อรายการ ถ้าเป็นแบบสอบถามก็ต้องมีข้อความหรือสถานการณ์เป็นภาษา
หรือภาพก็ได้แล้วมีคำถามซึ่งอาจใช้ตอบแบบอิสระหรือกำหนดคำตอบไว้ให้ จะต้องคำนึงถึง
วิธีการกำหนดเกณฑ์ของคะแนนด้วยเพื่อเป็นแนวทางในการให้คะแนนจากผลการตอบข้อความนั้น ๆ

2.6 การตรวจสอบเครื่องมือ เป็นการตรวจสอบเบื้องต้น โดยผู้ชำนาญทาง
จริยธรรมด้านนั้น และโดยผู้ชำนาญทางด้านการวัดผล ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องมือที่สร้างขึ้นมาก่อนไป
ทดลองมีความมั่นใจขั้นแรกก่อน

2.7 ตรวจสอบคุณสมบัติรายชื่อ หลังจากทดลองแล้ว ผู้สร้างเครื่องมือตรวจให้
คะแนนแล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเบื้องต้น เพื่อดูว่าแต่ละข้อวัดจริยธรรมนั้นได้จริงหรือไม่คือ
สามารถบอกผู้ที่มีจริยธรรมนั้นมากหรือมีจริยธรรมนั้นน้อยได้ ข้อใดมีคุณภาพดีเก็บเอาไว้ข้อใดไม่
ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเอาไปปรับปรุงแก้ไขทดลองใหม่แล้วเลือกข้อที่ดีใช้ได้ ทำเป็นแบบวัดจริยธรรม

2.8 จัดข้อสอบเป็นชุด คำว่าชุดในที่นี้เป็นกลุ่มของข้อสอบที่มีจำนวนข้อสอบดี
ทุกๆ ข้อ ตรงตามจุดมุ่งหมายในการวัดจริยธรรมครั้งนี้ จำนวนข้อต้องมีสัดส่วนดีทุก ๆ ข้อ ตรง
ตามจุดมุ่งหมายในการวัดจริยธรรมครั้งนี้ จำนวนข้อต้องมีสัดส่วนของจริยธรรมที่ต้องการวัดเป็น
สัดส่วนตามที่ตั้งไว้ สร้างคำชี้แจงการสอบ จัดวางแบบของข้อสอบ พร้อมกำหนดเวลาในการ
ดำเนินการสอบ

2.9 ศึกษาคุณภาพ คุณภาพของเครื่องมือ หมายถึง หาความเที่ยงตรง (Validity)
ดูว่าข้อสอบสามารถวัดจริยธรรมที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ และความเชื่อมั่น Reliability ดูว่า
ข้อสอบมีความคงเส้นคงวาของคะแนนการสอบหรือไม่ คุณภาพทั้ง 2 อย่างจะต้องถึงเกณฑ์ที่ดี
ของข้อสอบตามทฤษฎีทางการวัดผลกำหนดไว้ ถ้าคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์จำเป็นต้องศึกษาปรับปรุง
ใหม่ให้ได้ดีขึ้น อาจจะต้องเริ่มศึกษาตั้งแต่ขั้นที่ 2 เลย

2.10 สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง ข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้อย่างชัดเจนแล้วและเป็นคะแนนตัวที่จะบอกระดับใดจริยธรรมของที่ถูกวัดว่าอยู่ในระดับ เมื่อเทียบกับคนส่วนใหญ่ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดจริยธรรมที่กล่าวมาข้างต้นเขียนสรุปเป็นรูปแบบขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดจริยธรรมดังกล่าวไว้ ดังนี้

2.10.1 เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรม

ตารางที่ 5 เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรม

คุณลักษณะทางจริยธรรม	เทคนิคหรือเครื่องมือวัด
1. ลักษณะด้านความรู้ความเข้าใจ	1. ข้อสอบ หรือแบบทดสอบ 2. การซัก-ถามหรือสัมภาษณ์ 3. สถานการณ์หรืองานแก้ปัญหา
2. ลักษณะด้านเจตคติเชิงจริยธรรม	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. แบบสำรวจ 3. แบบทดสอบ 4. การสัมภาษณ์ 5. มาตรการวัดเจตคติ
3. ลักษณะด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	1. แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์ 2. การสัมภาษณ์โดยใช้สถานการณ์ 3. ให้ทำงานแก้ปัญหาที่เป็นสถานการณ์
4. ลักษณะด้านพฤติกรรมการแสดงออก	1. การสังเกต 2. การใช้สถานการณ์ช่วย 4. แบบสำรวจรายงานพฤติกรรมตนเอง

จากตารางจะเห็นว่าจริยธรรมในแต่ละลักษณะสามารถวัด ได้หลายวิธีและบางลักษณะก็อาจใช้วิธีเดียวกัน หรือคล้ายกันกับลักษณะอื่นได้ในแต่ละลักษณะไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีใดดีที่สุดที่สุด การเลือกเครื่องมือชนิดใด ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความพร้อมและความเหมาะสมในขณะนั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้เลือกใช้เครื่องมือเป็นแบบสถานการณ์ การวัดแบบสถานการณ์ได้มีผู้ให้ความหมายและการสร้างเครื่องมือวัดแบบสถานการณ์ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545 : 87) ได้กล่าวว่าการเขียนข้อสอบแบบสถานการณ์จำเป็นต้องเลือกสถานการณ์จำลอง ข้อความ หรือรูปภาพมาก่อน แล้วออกข้อสอบจะต้องถามลึกลงเฉพาะในสถานการณ์เท่านั้น จะต้องอาศัยส่วนภายนอกมาตอบถูกไม่ได้ การเขียนข้อสอบนี้พึงระวังเป็นพิเศษจะต้องชี้แนะผู้สอนให้เข้าใจว่าการตอบแต่ละข้อใช้สถานการณ์เป็นหลักถึงจะผิดจากความ เป็นจริงก็ต้องตอบตามนั้น เพราะถือว่าเป็นสถานการณ์จำลอง หลักการถามควรเน้นข้อเท็จจริง

วีรัช วรรณรัตน์ (2538 : 4) กล่าวว่า แบบทดสอบสถานการณ์ มีรูปแบบดังนี้

1. ถามลักษณะการประพจน์ปฏิบัติ โดยสถานการณ์ตัวอย่างแล้วถามเกี่ยวกับ ความหมายและลักษณะการกระทำ การแสดงความเห็นต่อการกระทำ

2. แบบเลือกปฏิบัติ ให้พิจารณาเลือกปฏิบัติ โดยสมมติว่าตนเองอยู่ใน สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่กำหนด

3. แบบประเมินสถานการณ์ให้ประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม หรือการ แสดงความคิดเห็นต่อการประพจน์ปฏิบัติของบุคคลในสถานการณ์ที่กำหนดให้

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า แบบวัดสถานการณ์ หมายถึง การเขียนข้อคำถามเป็น ข้อความหรือรูปภาพ ให้เลือกปฏิบัติ โดยสมมติให้ตนเองอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ในชีวิตจริงและ ต้องตัดสินใจปฏิบัติเช่นใดหาอยู่ในสถานการณ์เหล่านั้น

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน จึงกล่าวได้ว่า การวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ก็คือการวัดจริยธรรมนั่นเอง ดังนั้นการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จึงใช้หลักการเดียวกับการวัดจริยธรรม มองในแง่การพิจารณาตัดสินกระทำหรือไม่กระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อพบสภาพความขัดแย้ง ทางจริยธรรมขึ้นมา การตัดสินใจจึงต้องใช้ค่านิยมหรือคุณธรรมระดับใดระดับหนึ่งแล้วแต่ มโนธรรมหรือจิตสำนึกที่สั่งสมในใจคนนั้น การวัดจริยธรรมจึงทำได้หลายแบบ เช่น แบบ สังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์รายบุคคล และแบบวัดสถานการณ์ ในการสร้างแบบวัด

ความซื่อสัตย์ มีแนวทางในการสร้างลักษณะเดียวกันกับการสร้างแบบวัดด้านจิตพิสัยของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 255) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างไว้ ดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะที่จะวัด จะดูความต้องการของผู้จะวัดคุณลักษณะว่าจะเอาคุณลักษณะด้านอะไร ต้องบอกให้แน่ชัดว่าจะวัดคุณลักษณะใด
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาคุณลักษณะที่กำหนดไว้แล้ว ว่ามีความหมายอย่างไรมีทฤษฎีหรือมีการศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับคุณลักษณะไว้อย่างไรบ้าง ควรศึกษาให้ละเอียด เพื่อตรวจสอบว่าสิ่งที่ต้องการวัดมีความเป็นมาอย่างไร
3. นิยามคุณลักษณะที่กำหนด การนิยาม คือการล้อมกรอบความหมายของคุณลักษณะนั้นว่ามีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไรต้องนิยามให้กระจ่างชัด
4. เลือกแบบการสร้างเครื่องมือในการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะนั้นสามารถทำได้หลายแบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบรายงานตนเองและแบบสอบถาม
5. เขียนแบบวัดคุณลักษณะตามแบบที่ผู้สร้างแบบวัดต้องเลือกแบบการเขียนคำถามแบบคำตอบก่อน เมื่อเลือกได้แบบใดแบบหนึ่ง ให้เขียนเป็นลักษณะข้อคำถามและคำตอบในคุณลักษณะนั้น โดยในการเขียนจะต้องสร้างกฎการให้คะแนนไว้ด้วย
6. การตรวจสอบข้อความเป็นขั้นตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น เพื่อพิจารณาดูว่าข้อคำถาม สถานการณ์ ตลอดจนคำตอบว่ากระจ่างชัดสามารถวัดคุณลักษณะนั้นได้หรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณลักษณะนั้นเป็นผู้ช่วยตรวจสอบ
7. ศึกษาอำนาจจำแนกรายข้อ เพื่อดูว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถจำแนกได้ผู้ที่มีคุณลักษณะกับผู้ที่ไม่มีความรู้ได้หรือไม่ ถ้าค่าอำนาจจำแนกสูงแสดงว่าสามารถจำแนกได้ให้เลือกข้อคำถามนั้นไว้ ถ้าค่าอำนาจจำแนกต่ำควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง การเขียนแบบวัดคุณลักษณะควรออกจำนวนข้อคำถามเผื่อไว้ โดยออกเกินที่ต้องการอย่างน้อย 25%
8. จัดแบบวัดเป็นชุด เครื่องมือการวัดคุณลักษณะอาจจัดคุณลักษณะเป็นชุดหรือเดี่ยวก็ได้โดยพิจารณาให้จำนวนข้อของแต่ละชนิดของคุณลักษณะมีจำนวนเท่า ๆ กัน เพื่อไม่ให้ลำบากในการแปลความหมาย
9. หาคุณภาพของเครื่องมือ คุณภาพ หมายถึง หาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะ โดยเน้นคุณภาพด้านความเที่ยงตรง นั้นหมายความว่า

เขียนแบบวัดมาแล้วจะต้องวัดสิ่งที่เราต้องการวัดให้ได้จริงๆ

10. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง ข้อเท็จจริงที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้อย่างชัดเจนแล้ว และเป็นคะแนนตัวที่จะบอกระดับของบุคลิกของแต่ละคนว่าจะเป็นคนลักษณะใดเมื่อเทียบกับกลุ่มประชากร

การหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณภาพของแบบวัดเป็นสิ่งที่สำคัญ เมื่อสร้างแบบวัดจะต้องตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเพื่อให้ทราบว่าแบบวัดนั้นมีคุณภาพดีเพียงใด วัดได้ตรงตามที่เราต้องการวัดหรือไม่ มีประโยชน์หรือไม่ วัดได้ถูกต้อง เทียบตรง และเชื่อถือได้หรือไม่ ลักษณะของแบบวัดที่ดีจะประกอบไปด้วย การพิจารณาคุณภาพ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

เชาวิ อินโย (2543 ข : 213) ได้ให้ความหมายความตรง (Validity) ว่าหมายถึง เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง และความเที่ยงตรงเปรียบเสมือนหัวใจของเครื่องมือวัดผล ถ้าหากเราวัดได้ไม่ตรงกับที่ต้องการวัดแล้วผลที่ได้ย่อมไม่มีคุณค่า (ภัทรพร เกษสังข์. 2551 : 1) ความเที่ยงตรงเป็นความสามารถของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัด คุณลักษณะที่สำคัญที่สุดในการประเมินแบบวัดคือความเที่ยงตรง หากขาดคุณลักษณะนี้แล้ว การวัดที่ได้ย่อมไม่ตรงเป้าหมาย ไม่สามารถเป็นตัวแทนที่ดี การพิจารณาว่าการวัดมีความเที่ยงตรงหรือไม่ ย่อมต้องอาศัยจุดมุ่งหมายของการวัด หรือสิ่งที่ต้องการวัดเป็นเกณฑ์เพราะความเที่ยงตรงเป็นความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะของแบบวัดกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด

เชาวิ อินโย (2543 ข : 214 - 220) ได้แบ่งลักษณะของความตรงเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่เป็นตัวแทนของเนื้อหาที่สนใจทั้งหมด เป็นเครื่องมือที่มีความตรงตามเนื้อหาจะต้องวัดทั้งเนื้อหากระบวนการทางสมอง และเป็นส่วนที่สำคัญของเนื้อหาทั้งหมด เป็นไปไม่ได้ที่จะเตรียมเนื้อหาได้ละเอียดทั้งหมด ดังนั้น ก่อนสร้างเครื่องมือ ควรเตรียมโครงสร้างเนื้อหาย่อย ๆ การพิจารณาความตรงตามเนื้อหาจะใช้เวลาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญจำนวนหนึ่งที่มีความรู้ในเรื่องที่

ศึกษาพิจารณาตัดสินอย่างระมัดระวัง ว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยต้องประเมินความตรงตามเนื้อหาทุกครั้งที่น่าเครื่องมือไปใช้ ถึงแม้ว่าเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้วจะรายงานความตรงตามเนื้อหาไว้ แต่เมื่อจุดมุ่งหมายของการใช้เปลี่ยนไป สถานการณ์แตกต่างกัน ความตรงตามเนื้อหาก็คงจะเปลี่ยนไปด้วย

2. ความตรงตามเกณฑ์ (Criterion Validity) เป็นการหาความสัมพันธ์

ระหว่างคะแนนจากเครื่องมือที่ใช้วัดกับตัวแปรอิสระภายนอก(เกณฑ์) ที่เชื่อว่าวัดพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการได้อย่างตรง การพิจารณาเกณฑ์ความตรงตามเกณฑ์ลักษณะแรกคือมีความเกี่ยวข้องและความเป็นจริง เกณฑ์ต้องมีความเที่ยง (Reliable) หมายความว่า เกณฑ์ต้องมีความคงที่ในการวัดลักษณะต่างๆ ถึงแม้เวลาจะเปลี่ยนไปหรือสถานการณ์ในการวัดแตกต่างกัน ถ้าเกณฑ์ ไม่มีความคงที่ เราไม่สามารถนำผลการวัดจากเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทำนายได้ และ เกณฑ์ ควรปราศจากอคติหมายความว่า การให้คะแนนการวัดเกณฑ์ไม่ควรมีอิทธิพลจากตัวประกอบอื่น ๆ นอกจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเกณฑ์นั้น ๆ ความตรงตามเกณฑ์ยังแบ่งได้ 2 ชนิด คือความตรงตามพยากรณ์และความตรงตามสภาพ

2.1 ความตรงตามพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงในอนาคต

2.2 ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

3. ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้ตรงตามทฤษฎีหรือแนวคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ จะเกี่ยวกับการวัดคุณลักษณะและความสามารถทางจิตวิทยา คำว่าโครงสร้าง ใช้อ้างอิงบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งไม่สามารถวัดได้โดยตรง ลักษณะของความตรงตามโครงสร้างที่สามารถตรวจสอบได้

3.1 ลักษณะภายใน (Internally) ข้อคำถามภายในเครื่องมือวัดโครงสร้างเดียวกันควรมีความสัมพันธ์กัน เมื่อนำแบบทดสอบย่อยไปสอบแล้วควรมีความสัมพันธ์กันทางบวก ถ้าไม่มีความสัมพันธ์กันแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะขาดความตรงตามโครงสร้าง

3.2 ลักษณะภายนอก (Externally) คະแนนจากเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้น ควรมีความสัมพันธ์กับคະแนนจากเครื่องมือชนิดอื่น ๆ ที่วัดโครงสร้างเดียวกัน แบบทดสอบควรมีความสัมพันธ์กัน ถ้าไม่มีความสัมพันธ์แสดงว่า แบบทดสอบขาดความตรงตามโครงสร้างวิธีตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างมีวิธีการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างหลายวิธี แต่ที่นิยมใช้มากที่สุดมีดังนี้

3.2.1 การหาความสัมพันธ์กับการวัดจากสิ่งอื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน เครื่องมือที่มีความสัมพันธ์สูงกับการวัดจากสิ่งอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน แสดงว่า มีความตรงตามโครงสร้าง

3.2.2 การศึกษาเชิงทดลองวิธีการตรวจสอบตามโครงสร้างนี้ ผู้สร้างเครื่องมือจะจัดสภาพการทดลองขึ้นแล้วนำเครื่องมือที่สร้างไปวัด ถ้าคະแนนเปลี่ยนไปจากก่อนการทดลองแสดงว่า เครื่องมือมีความตรงตามโครงสร้าง

3.2.3 การเปรียบเทียบคະแนนกับกลุ่มที่รู้ วิธีการนี้จะนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปสอบกลุ่มตัวอย่างที่ทราบว่า มีคุณลักษณะทางจิตวิทยาตามที่ต้องการกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคุณลักษณะคະแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มต้องแตกต่างกัน

3.2.4 การตรวจสอบเชิงเหตุผล วิธีนี้จะตรวจสอบเนื้อหาแต่ละข้อของเครื่องมือวัดว่า สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้ในโครงสร้างที่ศึกษาหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ

ภัทราพร เกษสังข์ (2551 : 1) ได้แบ่งความเที่ยงตรงออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงชนิดนี้ หมายความว่าข้อสอบฉบับนั้นมีคำถามสอดคล้องตามเนื้อเรื่องหรือเนื้อหาวิชาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ดังนั้น แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ก็คือแบบทดสอบที่สามารถถามได้ครอบคลุมหลักสูตรนั่นเอง คือแบบทดสอบนั้นจะต้องประกอบด้วยคำถามที่เป็นตัวแทนของคำถามทั้งหมดที่วัดเนื้อหานั้นการสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหานี้ ก็โดยการออกข้อสอบตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรภาคเนื้อหาวิชา การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหานี้ ไม่สามารถแสดงด้วยสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรง แต่อาจทำได้โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรเสียก่อนที่จะสร้างแบบทดสอบ และพิจารณาตรวจสอบดูว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้นมีข้อคำถามที่ถามตรงเนื้อหาที่ระบุไว้ในหลักสูตรภาคเนื้อหาวิชาครบถ้วนหรือไม่ หรือก็คือข้อ

คำถามที่ออกมานั้นต้องมีสัดส่วน หรือสอดคล้องตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรของเนื้อหาวิชา และสามารถเป็นตัวแทนของความรู้ความสามารถทั้งหมดที่เราต้องการจะวัด ถ้าเป็นไปได้ตามนี้ แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสูงความเที่ยงตรงประเภทนี้จะเห็นว่าไม่มีตัวเลขแสดงระดับหรือค่าของความเที่ยงตรงว่ามีมากน้อยเพียงใด แต่จะหาได้จากการพิจารณาข้อทดสอบแต่ละข้อดังกล่าวแล้ว บางครั้งจึงเรียกความเที่ยงตรงชนิดนี้ว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (Rational or Logical)

2. ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบที่วัดโครงสร้างหรือคุณลักษณะ (Trait) ทางจิตวิทยา ตามทฤษฎีซึ่งเป็นการวัดสภาพปัจจุบันมากกว่าการวัดสภาพอดีตหรืออนาคต ดังนั้นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ก็คือแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการนั่นเอง วิธีหาค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างอาจหาได้หลายวิธี เช่น

2.1 ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เราทราบแล้วว่ามีสมรรถภาพด้านนั้นมากน้อยเพียงใดเป็นหลักสำหรับการเปรียบเทียบ (Known Group Technique) เช่น สมมุติว่าเราทราบแน่ชัดว่านักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์มีความสามารถเชิงเหตุผลดีกว่านักเรียนแผนกศิลปะ ดังนั้นเมื่อนำแบบทดสอบวัดความมีเหตุผลไปสอบนักเรียนทั้งสองแผนก ถ้าคะแนนของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์สูงกว่าคะแนนของนักเรียนแผนกศิลปะก็แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงตาม

2.2 หาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่สร้างขึ้นกับแบบทดสอบอื่น ๆ ซึ่งถือว่าวัดลักษณะนั้น ๆ คล้าย ๆ กัน (Multivariable Multimethod Matrix) คือนำคะแนนของแบบทดสอบฉบับนั้นไปเปรียบเทียบกับคะแนนจากการสอบแบบทดสอบมาตรฐานที่มีโครงสร้างแบบเดียวกันหรือวัดลักษณะคล้าย ๆ กัน ถ้าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้งสองฉบับสอดคล้องกันดี หรือมีความสัมพันธ์กันสูง ก็แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง

2.3 โดยวิเคราะห์ว่าแต่ละข้อถามพฤติกรรมหรือสมรรถภาพด้านใดตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรภาคความมุ่งหมายหรือไม่ คือ แบบทดสอบนั้นสามารถวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่

2.4 โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) เป็นผู้ตัดสินแบบทดสอบว่ามีโครงสร้างถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ โดยทั่วไปจะใช้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่านเป็นผู้พิจารณาตัดสิน

3. ความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion - Related Validity) หมายถึง ความสอดคล้องของแบบทดสอบกับเกณฑ์ภายนอกที่นำมาพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้น มีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์หรือไม่ เนื่องจากในการหาความเที่ยงตรงประเภทนี้จำเป็นต้องใช้วิธีการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์จากข้อมูลที่ได้จากการวัด หรือการปฏิบัติจริง จึงอาจเรียกว่าเป็น ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Empirical) หรือความเที่ยงตรงเชิงสถิติ (Statistical) ความเที่ยงตรงชนิดนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง ความสามารถของแบบทดสอบที่ให้คะแนนได้สอดคล้องกับความสามารถในปัจจุบันที่วัดโดยวิธีการอื่น ๆ หรือหมายความว่าแบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามสภาพที่เป็นจริงในขณะที่ทำการวัดนั่นเองแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามสภาพสูงจะสามารถให้คะแนนได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน เช่น เด็กที่ทำคะแนนคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ ได้คะแนนสูง ควรจะเก่งบวก ลบหรือสามารถคิดเงินในการซื้อขายได้ถูกต้องรวดเร็วในชีวิตประจำวัน จากการสังเกตของครูในช่วงระยะเวลาเดียวกัน หรือนักเรียนคนที่ได้คะแนนวิชาคณิตศาสตร์สูงสุดควร เป็นคนที่เก่งคณิตศาสตร์ที่สุดในชั้นเรียน เป็นต้นวิธีหาความเที่ยงตรงตามสภาพอาจจะทำได้ โดยการนำคะแนนจากแบบทดสอบนั้นไปเปรียบเทียบกับอันดับความสามารถของนักเรียน ตามสภาพความจริงที่เราสังเกตเห็นในปัจจุบัน คือ ถ้าอันดับของคะแนนจากการสอบด้วยแบบทดสอบมีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องกับอันดับของความสามารถที่ได้จากการสังเกตก็แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงสูงอีกวิธีหนึ่งก็คือใช้วิธีตรวจดูว่าแบบทดสอบฉบับนั้นให้คะแนนกระจายมากหรือไม่ถ้ามีการกระจายของคะแนนมาก และได้คะแนนซ้ำกันไม่มากก็พอกกล่าวได้ว่าแบบทดสอบฉบับนั้นมีความเที่ยงตรงตามสภาพการพิจารณาโดยวิธีนี้ก็ด้วยมีความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลนั่นเอง

3.2 ความเที่ยงตรงตามพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง ความสามารถของแบบทดสอบที่วัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนหรือความสำเร็จในอนาคตแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามพยากรณ์สูง เราสามารถนำผลการสอบนั้นไปใช้ในการ

พยากรณ์ผลการเรียนหรือความสำเร็จในอนาคต คือ สามารถพยากรณ์อนาคตได้อย่างถูกต้อง
 นั้นเอง โดยใช้เกณฑ์อนาคตเป็นเครื่องช่วยชี้ผล เช่น แบบทดสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อ
 แบบทดสอบนั้นควรจะสามารถพยากรณ์ได้ว่า คนที่ผ่านการสอบคัดเลือกน่าจะเรียนได้สำเร็จ
 หรือคนที่สอบคัดเลือกได้ที่ 1 น่าจะสอบได้ลำดับที่ 1 หรือที่ดี ๆ ในการเรียน ถ้าผลปรากฏว่าตรง
 กับที่คาดการณ์ไว้แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงตามพยากรณ์แบบทดสอบจะมีความ
 เที่ยงตรงมากน้อยปานใด นอกจากจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของแบบทดสอบนั้นแล้ว ยังขึ้นอยู่กับ
 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลสำคัญอยู่หลายประการ เช่น

3.2.1 ความยาวของแบบทดสอบ ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบจะ
 เปลี่ยนไปตามความยาวของแบบทดสอบ กล่าวคือ แบบทดสอบใดยังมีจำนวนข้อมากเท่าใดก็ยิ่ง
 เที่ยงตรงมากขึ้น

3.2.2 พิสัยของความสามารถ (Range of Ability) ของนักเรียน ถ้า
 พิสัยของความสามารถของนักเรียนมีการกระจายกว้าง กล่าวคือกลุ่มนักเรียนมีความสามารถ
 แตกต่างกันมาก (Heterogeneity) จะทำให้แบบทดสอบฉบับนั้นมีความเที่ยงตรงสูงกว่าในกรณี
 สอบกับกลุ่มนักเรียนที่มีพิสัยของความสามารถแคบหรือคือกลุ่มนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกัน
 หรือเป็นเอกพันธ์ (Homogeneity)

ไพศาล วรรคำ (2555 : 260) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง คุณสมบัติของ
 เครื่องมือวัดที่สามารถวัดได้ตรงเนื้อหาที่จะวัด หรือเป็นดัชนีที่บ่งบอกว่าเนื้อหาของเครื่องมือวัด
 หรือเนื้อหาของข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ต้องการวัด

2. อำนาจจำแนก (Discrimination)

2.1 ความหมายมีนักวิชาการการศึกษาได้ให้ความหมายของอำนาจจำแนกไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 80) ได้ให้ความหมายของอำนาจจำแนกว่า
 หมายถึงประสิทธิภาพในการจำแนกผู้สอบออกเป็นกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 299) ได้ให้ความหมายของอำนาจ
 จำแนกว่าเป็นความสามารถในการแยกลักษณะคน 2 กลุ่มได้ คือสามารถแยกคนที่มีคุณลักษณะ
 นั้นสูงกับคนที่มีคุณลักษณะนั้นต่ำ

เชาว์ อินใย (2543 ข : 225) ได้ให้ความหมายของอำนาจจำแนกว่า หมายถึง ความสามารถของข้อสอบในการจำแนกคนเก่งและคนอ่อนออกจากกัน คนเก่งจะทำข้อสอบได้ถูกต้อง คนอ่อนจะทำข้อสอบผิด

ภัทรพร เกษสังข์ (2548 : 12) ได้ให้ความหมายของอำนาจจำแนกว่า หมายถึง ความสามารถในการจำแนกผู้สอบ ข้อสอบที่ดีจะต้องมีอำนาจจำแนกสูง และยังให้ความหมายแยกตามทฤษฎีไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการวัดผลแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Measurement) อำนาจจำแนกของข้อสอบ หมายถึง ความสามารถของข้อสอบนั้นในการจำแนกผู้สอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสูงหรือกลุ่มเก่ง กับกลุ่มต่ำหรือกลุ่มอ่อน

2. ส่วนทฤษฎีการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Measurement) หมายถึง ความสามารถของข้อสอบนั้นในการจำแนกผู้สอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มรอบรู้ กับ กลุ่มยังไม่รอบรู้ เชาว์ อินใย (2551 : 317) ได้ให้ความหมายของอำนาจจำแนกว่า หมายถึงความสามารถของเครื่องมือที่สามารถแยกกลุ่มคนที่มีคุณภาพหรือความสามารถต่างกันออกจากกันได้

จากความหมายของอำนาจจำแนกดังกล่าว ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า อำนาจจำแนกเป็นความสามารถของแบบวัดที่สามารถแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มที่มีคุณลักษณะที่ต้องการวัดตามแบบวัดสูงกับกลุ่มที่มีคุณลักษณะที่ต้องการวัดตามแบบวัดต่ำ

2.2 การหาอำนาจจำแนกการหาอำนาจจำแนกของแบบวัดจะใช้วิธีพิจารณาจากค่าสถิติและสามารถตรวจสอบอำนาจจำแนกของแบบวัดได้ทั้งข้อคำถามเป็นรายข้อและทั้งฉบับ มีวิธีที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ (เชาว์ อินใย. 2551 : 323 - 324) ดังนี้

2.2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีสอบครั้งเดียวจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวเบรนนอน (Brennan) อาศัยดัชนีอำนาจจำแนกแบบกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ

2.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีสอบครั้งเดียวจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม วิธีนี้การนิยามกลุ่มรอบรู้คือกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ส่วนกลุ่มที่ไม่รอบรู้คือกลุ่มที่ไม่ได้รับการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ค่าอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 – 1.00

เหมือนกับค่าอำนาจจำแนกแบบอิงกลุ่มเกณฑ์ของค่าอำนาจจำแนกที่ยอมรับได้ว่าข้อสอบมีคุณภาพคือ 0.20 ขึ้นไป

ภัทราพร เกษสังข์ (2549 : 141) ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ - 1.00 ถึง 1.00 ถ้าค่าเป็นบวกแสดงว่ากลุ่มสูงทำถูกมากกว่ากลุ่มต่ำ แต่ถ้าเป็นลบ แสดงว่า กลุ่มสูงทำถูกน้อยกว่ากลุ่มต่ำ ค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถ้าค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.20 ควรต้องปรับปรุงข้อนั้นหรือตัดทิ้งไป การหาค่าอำนาจจำแนกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสูงและ กลุ่มต่ำ นำคะแนนมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายข้อ สถิติที่ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ใช้การทดสอบทีแบบอิสระ (T - Test Independent) ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 1.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อความนั้นใช้ได้หรืออาจหาอีกวิธีหนึ่ง คือการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามนั้นกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Itemtotal Correlation) ของผู้ตอบแต่ละคนโดยยึดหลักการที่ว่าคนที่ความสามารถสูงก็จะทำคะแนนรวมได้มาก คนที่มีความสามารถต่ำก็จะมีคะแนนรวมน้อยแล้วเอาคะแนนที่ได้ แต่ละข้อมาหาความสัมพันธ์กันกับคะแนนรวมที่ตัดคะแนนข้อนั้นออก

3. ความเชื่อมั่น (Reliability)

ความเชื่อมั่นเป็นคุณสมบัติของแบบวัด ว่าสามารถวัดได้ตรงตามที่เราต้องการวัดหรือไม่ มากน้อยเพียงใด มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เชาว์ อินโย (2543 ข : 220 - 230) ได้ให้ความหมายของความเที่ยง หมายถึง ความคงที่ของคะแนนเมื่อนำไปสอบ 2 ครั้ง หรือหลายครั้งคะแนนจะเท่าเดิมหรือต่างไปจากเดิมเล็กน้อยความเชื่อมั่นเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของแบบทดสอบที่ดี ความหมายของความเชื่อมั่นตามแนวอิงกลุ่ม หมายถึง ความคงที่แน่นอนของคะแนนซึ่งได้จากการวัดนักเรียนกลุ่มเดียวกันด้วยแบบทดสอบฉบับนั้นหลาย ๆ ครั้ง นั่นคือ ถ้าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง ไม่ว่าจะสอบวัดซ้ำต่ำหรือไม่มีความเชื่อมั่น จะสอบวัดกี่ครั้งก็จะได้คะแนนหรืออันดับที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ไม่มีลักษณะคล้อยตามกันเลย ทำให้ไม่ทราบว่าจะยึดถือเอาผลทดสอบครั้งใดเป็นเครื่องตัดสินนั่นเองดังนั้นแบบทดสอบที่ใช้วัดซ้ำหลาย ๆ ครั้งแล้วให้ผลที่เหมือนเดิม แบบทดสอบนั้นถือว่ามีความเชื่อมั่นได้ (ภัทราพร เกษสังข์. 2551 : 4 - 5) ค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 เหมือนกับสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Nunn ally (1994) กล่าวว่า การทำวิจัยควรใช้เครื่องมือวัดที่มีความเที่ยง .70 หรือสูงกว่า การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) ควรใช้ความเที่ยง .80 ส่วนการวิจัยที่ใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ควรมีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .90 ขึ้นไป เซอร์ อินโย (2551 : 229) การหาความเที่ยงสามารถหาได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

เซอร์ อินโย (2543 ข : 222 - 230) ได้กล่าวถึงวิธีการหาความเที่ยงไว้ ดังนี้

1. การหาความเที่ยงแบบสอบซ้ำ เป็นการประมาณค่าความเที่ยงแบบสอบซ้ำ (Test-retest Method) จะต้องนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปสอบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน 2 ครั้งในระยะเวลาที่ห่างกันแล้วนำคะแนนมาหาความสัมพันธ์โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (r) ค่าที่ได้เรียกว่า สัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบสอบซ้ำ วิธีนี้มีข้อตกลงเบื้องต้น 3 ประการ

1.1 คะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดครั้งที่สองไม่ใช่เป็นผลเนื่องมาจากการสอบครั้งแรก

1.2 ความรู้ที่ได้จากการสอบครั้งแรกไม่มีผลทำให้คะแนนสอบครั้งหลังเพิ่มขึ้น

1.3 การสอบซ้ำผู้สอบมีแรงจูงใจที่จะทำการสอบอย่างเท่าเทียมกัน

2. การหาความเที่ยงแบบคู่ขนาน เป็นการตัดปัญหาเรื่องการจำคำตอบได้ ผลการเรียนรู้จากการสอบครั้งแรก และปัญหาเรื่องระยะเวลาสอบ 2 ครั้งออกไปโดยใช้เครื่องมือวัดที่มีความคู่ขนานกัน

3. การหาความเที่ยงแบบแบ่งครึ่ง การหาความเที่ยงแบบแบ่งครึ่งจะนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปสอบกลุ่มตัวอย่างเพียงครั้งเดียวแล้วแบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 กลุ่ม วิธีที่นิยมใช้ คือ การแบ่งป็นข้อคู่ - ข้อคี่ แล้วนำคะแนนมาหาความสัมพันธ์กัน ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งเหมือนกันจากคะแนนสอบแต่ละชุด เครื่องมือจะมีค่าความเที่ยงสูงถ้ามีตำแหน่งสอดคล้องกันน้อย ค่าความเที่ยงจะต่ำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้เป็นค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดเพียงครั้งฉบับจะต้องปรับให้เป็นค่าความเที่ยงทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของสเปียร์แมน - บราวน์

4. การหาความเที่ยงแบบใช้สูตรคูเดอร์ - ริชาร์ด เป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกในการคำนวณใช้หาความเที่ยงของเครื่องมือวัดประเภทแบบทดสอบ ใช้ในการวัดแบบทดสอบที่มี

5. การหาความเที่ยงแบบใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาจะใช้หาความเที่ยงของเครื่องมือเครื่องมือวัดแบบทดสอบที่มีมากกว่า 2 ค่า หรือหลายค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ภัทรพร เกษสังข์ (2551 : 5) ได้กล่าวถึงการหาความเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย 5 วิธีคือ

5.1 วิธีสอบซ้ำ (Test - Retest Method) เป็นการหาความเชื่อมั่นวิธีหนึ่งโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียว สอบสองครั้ง กับผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน โดยทิ้งช่วงระยะเวลาของการสอบทั้งสองครั้งให้ห่างกันพอสมควร (ประมาณ 2 – 4 สัปดาห์) เพื่อนักเรียนจะจำข้อสอบไม่ได้ แต่ถ้าเว้นช่วงนานเกินไป นักเรียนอาจเกิดการเรียนรู้มากขึ้น หลังจากนั้นนำคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้ง (ครั้งแรกกับครั้งหลัง) มาหาสหสัมพันธ์ ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่าใดก็เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนั้น สูตรที่ใช้หาความเชื่อมั่นวิธีนี้ คือ (Pearson Product Moment Correlation)

5.2 วิธีใช้แบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Test Forms or Equivalence Form) เป็นการหาความเชื่อมั่นโดยใช้แบบทดสอบ 2 ฉบับที่มีคุณสมบัติเหมือนกันใช้แทนกันได้โดยแบบทดสอบทั้งสองฉบับจะถามในเรื่องหรือเนื้อหาเดียวกัน มีค่ารายเฉลี่ยเท่ากัน ความแปรปรวนหรือความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแบบทดสอบอื่นเท่ากันวิธีนี้จะหาความเชื่อมั่นตามสูตร Pearson Product Moment Correlation

5.3 วิธีแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (Split - Half Method) การหาความเชื่อมั่นตามวิธีนี้จะแบ่งแบบทดสอบทั้งฉบับออกเป็น 2 ฉบับย่อย ๆ แยกเป็นข้อคู่ ข้อคี่ บางทีเรียกว่า Odd - Even Method หลังจากตรวจให้คะแนนแล้วจะมีคะแนนอยู่ 2 ชุด แล้วนำคะแนนนั้นมาหาความเชื่อมั่น โดยวิธีของเพียร์สัน และสเปียร์แมน - บราวน์ วิของกัตต์แมน และวิธีของรูลอน

5.4 วิธีใช้สูตรของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) การหาความเชื่อมั่นวิธีนี้มีข้อตกลงว่า แบบทดสอบจะต้องวัดคุณลักษณะร่วมกัน และให้คะแนนในระบบ 0 - 1 มี 2 สูตร คือ KR20 และ KR21

5.5 วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) การหาความเชื่อมั่นวิธีนี้เป็นเครื่องมือที่ให้คะแนนแต่ละข้อเป็นเท่าใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็น 0-1 เป็นแบบวัดแบบ Rating scale หรือเป็นอย่างอื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่น หมายถึง ลักษณะของแบบวัดที่เราต้องการวัดมีความคงที่แน่นอนเมื่อมีการวัดซ้ำหลาย ๆ ครั้งแล้วให้ผลเหมือนเดิมหรือต่างเล็กน้อย

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดความรู้สึกหรือจิตพิสัย ต้องพิจารณาคะแนนจากตัวเลือกได้ดี เพื่อจะพิจารณาว่าแบบนั้น ๆ เหมาะสมกับข้อตกลงเบื้องต้นของการหาความเชื่อมั่นสูตรใด (อนุวัติ คุณแก้ว. 2549 : 158)

การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

1. ความหมายของเกณฑ์ปกติ

เกณฑ์ปกติเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนจากคนกลุ่มหนึ่ง เพื่อเป็นเกณฑ์ในการใช้เปรียบเทียบและแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัด มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 313 - 317) ให้ความหมายของเกณฑ์ปกติว่าเป็นข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้แล้ว และเป็นคะแนนที่บอกระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ดีและสามารถเป็นตัวแทนประชากรต้องมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนประชากรได้ จึงจะทำให้ได้เกณฑ์ปกติที่มีความเชื่อมั่นได้

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548 : 182) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ปกติว่า เป็นข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้เป็นอย่างดีแล้ว

และเป็นคะแนนที่บอกระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากร แต่ต้องมีจำนวนที่มากพอที่จะเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร ไม่อย่างนั้นเกณฑ์ปกติก็ไม่น่าเชื่อถือ

สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 269) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ปกติว่าเป็นข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้เป็นอย่างดี และเป็นคะแนนตัวที่จะบอกระดับความสามารถของผู้เข้าสอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากร แต่ต้องมีจำนวนที่มากพอที่จะเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร ไม่อย่างนั้นเกณฑ์ปกติจะเชื่อถือไม่ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของเกณฑ์ปกติ ว่าเป็นคะแนนที่บอกระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ว่ามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับกลุ่มประชากร

2. หลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ

มี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นตัวแทนที่ดี ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรที่นิยมทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมโดยพิจารณาประชากรเป็นสำคัญ การสุ่มแบบธรรมดา แบบแบ่งชั้น แบบแบ่งกลุ่ม เป็นวิธีที่ใช้ในการสุ่มเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติมากที่สุด

2.2 มีความเที่ยงตรง เมื่อนำคะแนนดิบไปเทียบกับเกณฑ์ปกติที่สร้างไว้แล้วสามารถแปลความหมายได้ตรงกับความจริง ความสอดคล้องของคะแนนการสอบกับเกณฑ์ปกติตามความเป็นจริงจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในการแปลความหมายของคะแนนการสอบแต่ละครั้ง

2.3 มีความทันสมัย เกณฑ์ปกติขึ้นอยู่กับความสามารถของประชากรกลุ่มนั้นการพัฒนาที่อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเกณฑ์ปกติที่เคยศึกษาไว้หลายปีมาแล้ว อาจมีความผิดพลาดได้ จำต้องศึกษาใหม่ให้ทันสมัยอยู่เสมอ หรือควรเปลี่ยนทุก ๆ 5 ปี หากเนื้อหาในหลักสูตรเปลี่ยนแปลงข้อสอบต้องเปลี่ยนด้วย ดังนั้นเกณฑ์ปกติย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเนื้อหาอย่างไม่เปลี่ยนแปลง เกณฑ์ปกติของข้อสอบมาตรฐานชุดนั้นควรเปลี่ยนแปลงเรื่อย ๆ ตามความเหมาะสม จำเป็น เกณฑ์ปกติเดิมสามารถนำมาใช้เปรียบเทียบเพื่อดูพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มนั้นได้ ถึงแม้จะสร้างเกณฑ์ใหม่แล้วก็ตาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัด

แจ่มสิริ ศรีภูไฟ (2551 : 97 - 99) ได้ทำการพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์และแบบวัดความประพฤติสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 ปรากฏผลการวิจัยว่า ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.248 ถึง 0.598 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.877 ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .776 ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด เท่ากับ 4.201 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.774 และเกณฑ์ปกติของแบบวัดมีค่าช่วงคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{78}

ธราภรณ์ คำอ่อน (2552 : 53 - 54) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความซื่อสัตย์ ผลปรากฏว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกทั้งหมด้อย่างระหว่าง 2.46 - 8.53 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันทั้งหมดมีค่า X^2 อยู่ระหว่าง 0.19 ถึง 1.75 ค่า P อยู่ระหว่าง 0.75 - 0.99 และค่า GFI = 1.00 ซึ่งแสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเทียบคะแนนหาเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีคะแนน T ตั้งแต่ T_{21} ถึง T_{71}

ศิริธร วีราวุธ (2552 : 73 - 74) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 จำนวน 848 คน พบว่า ความตรงตามเนื้อหามีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 5.46 - 21.01 ความเชื่อมั่นของแบบวัดรายด้านอยู่ระหว่าง 0.72 - 0.95 และทั้งหมดเท่ากับ 0.97 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.46 - 0.94, X^2 ระหว่าง 0.70-65.58, P - Value ระหว่าง 0.59 - 0.71 ซึ่งไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ R^2 ระหว่าง 0.22-0.88 GFI ระหว่าง .97-1.00 SRMR = 0.01 RMSEA = 0.00, X^2/df ระหว่าง 0.35-0.95 มีคะแนน T ปกติอยู่ระหว่าง T_{21} ถึง T_{79} โดยแบ่งระดับชั้น ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{22} ถึง T_{73} ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{22} ถึง T_{79} ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{22} ถึง T_{79}

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

พระพรหมเมธี สีนปรุ (2548) ได้ศึกษาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 409 คน ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งมีจำนวน 4 ฉบับ คือ 1) แบบทดสอบวัด ความรู้เชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ 2) แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ 3) แบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และ 4) แบบทดสอบวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.62, 0.79, 0.81 และ 0.83 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ T - Test Independent and ANOVA ผลการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีความรู้ ทัศนคติ เหตุผลและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ มากกว่านักเรียนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีอายุ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา และรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้ ทัศนคติ เหตุผล และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ไม่แตกต่างกัน

อมสิน ศรีพลัง (2549) ได้พัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เขต 3 จำนวน 604 คน ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้มี 2 ชนิด คือ 1) แบบทดสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย การใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความรับผิดชอบการปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและคำสอนของพระพุทธศาสนา การประหยัดอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ความเป็นผู้มีเหตุผลยึดมั่น

ในวิถีประชาธิปไตย การปฏิบัติตนห่างไกลจากสิ่งเสพติดจากสื่อลามก และด้านสุขภาพ
อนามัยที่ดี และ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีค่าดัชนีความ
สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8 - 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับตั้งแต่ 2.08 - 8.37 ความ
เชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบสังเกตพฤติกรรม
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยรวมมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 เกณฑ์
ปกติของแบบวัดโดยรวมได้คะแนนที่ปกติตั้งแต่ 20 ถึง 67

วชิร น้อยเวช (2552) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการ
จัดการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของ Bloom กับ
การสอนปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี
จำนวน 73 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการ
สอนตามรูปแบบการสอนแบบบลูม 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนตามปกติ 3)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 4) แบบสอบถาม
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (T - Test)

ดวงรัตน์ วาห์สะ (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของบิดามารดา การ
ควบคุมตนเอง การได้รับการส่งเสริมความ ซื่อสัตย์จากโรงเรียน 1) การเห็นคุณค่าของความ
ซื่อสัตย์ และพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมความ
ซื่อสัตย์นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) การ
เห็นคุณค่าของความซื่อสัตย์ การควบคุมตนเองและการได้รับการส่งเสริมความซื่อสัตย์ จาก
โรงเรียน สามารถทำนายพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ร้อยละ 34.3 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

พวงพันธ์ โพธิ์ศรี (2555) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความ
ซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 375 คนได้จากการสุ่มแบบหลาย
ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน

ความซื่อสัตย์ เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ 1) แบบทดสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติตน โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการทำความผิด จำนวน 5 ข้อ ด้านการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา จำนวน 4 ข้อ ด้านการไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง จำนวน 6 ข้อ ด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง จำนวน 5 ข้อ ด้านการไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง จำนวน 4 ข้อ 2) การหาคุณภาพของแบบวัดในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.64 ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 และมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยเทคนิคกลุ่มรูซัด ค่าที่ได้มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Addeo and Greene (2000 - 446) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความภูมิใจในตนเองของรอบสัน (The Robson Self - Esteem Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 307 คน พบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

ความขัดแย้งในตนเอง	มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .26 - .62
ความดึงดูด	มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .22 - .87
ความนับถือและความเชื่อมั่นตนเอง	มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .43 - .80

Satterlee (2000 : 9) ได้ศึกษาเรื่องความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ทางด้านวิชาการของนักเรียน งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเนื่องจากพบว่า ขณะนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีงานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงให้เห็นว่าเด็กนักเรียนได้มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตและไม่ซื่อสัตย์ในห้องเรียนมากขึ้นทุกวัน เด็กนักเรียนเหล่านี้ยังคงใช้วิธีการที่ไม่ซื่อสัตย์ต่าง ๆ กัน เช่น ลอกการบ้านเพื่อน ลอกข้อสอบของเพื่อนในระหว่างสอบ รวมถึงนำข้อสอบไปบอกเพื่อนที่จะสอบในรายวิชาเดียวกัน บรรดานักวิจัยได้พยายามค้นหาสาเหตุว่า เหตุใดนักเรียนจึงมีแนวโน้มที่จะไม่ซื่อสัตย์ ผลการวิจัยพบว่า มีหลายสาเหตุที่จูงใจให้เด็กนักเรียนประพฤติผิด เช่น กลัวความล้มเหลว ต้องการที่จะได้เกรดดี ๆ ได้รับความกดดันจากบุคคลรอบข้างให้ได้คะแนนดี ขาดความกระตือรือร้นในการ

แข่งขัน และประเมินค่าตนเองต่างนอกจากนี้งานวิจัยพบว่า ครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่ง ที่จะริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงในตัวเด็ก ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในด้านการเรียนลดน้อยลง มีข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้ว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูควรจะใช้ยุทธศาสตร์เหล่านี้ลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้แก่ การมอบรางวัลแก่นักเรียนที่มีความประพฤติดี การพิจารณา มอบหมายงานหรือการบ้าน ให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน พยายามอย่าเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสทุจริตรวมทั้งการพิจารณาใช้มาตรการอย่างรอบคอบในการลงโทษเด็กนักเรียนที่ทุจริตด้านวิชาการ

George (2002) ได้ศึกษาถึงคุณธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตเมือง โดยศึกษาจากบทสนทนา ที่แสดงถึงคุณลักษณะซึ่งสามารถตัดสินใจรับรู้ของนักเรียน เรื่อง คุณธรรม และการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์เอกสารพบว่านักเรียนมีการรับรู้คุณธรรม ในฐานะของการเป็นคนดี ซึ่งเกี่ยวกับการสร้างชีวิตที่ดี บุคคลที่ดีและสังคมที่ดีความ ยุติธรรมถูกมองว่าเป็นคุณธรรมด้วย แต่ระบบกฎหมายถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิด ปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นข้อบกพร่องแม้ว่าจะต้องได้รับผลกระทบจากสังคมผู้ใหญ่ในโรงเรียน เช่น คณะวิชาคุณธรรมและจิตสาธาณณะที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นสิ่งที่รับรู้ได้ว่าเป็นผลจากการกระทำภายในตนเอง การสอนและการเรียนรู้แนะนำเสนอผ่านทางปฏิบัติที่มีคุณธรรม

Lieber (2005) ได้ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมข้ามวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทำการวิจัยเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ โดยใช้แบบทดสอบตามแนวคิดของโคลเบร์ก พบว่าสภาพทางภูมิศาสตร์ความ แตกต่างทางวัฒนธรรมและสภาพเศรษฐกิจ ไม่ส่งผลต่อระดับพัฒนาการทางจริยธรรมและ การตัดสินใจทางจริยธรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความ ซื่อสัตย์ทั้งในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าความซื่อสัตย์ คือการประพฤติตนปฏิบัติอย่าง ตรงไปตรงมา ต่อความเป็นจริงยึดมั่นในการประพฤติชอบตามทำนองคลองธรรม เป็น เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างหนึ่งซึ่งสามารถเสริมสร้างและพัฒนาได้ด้วยการสอนและปลูกฝัง ตั้งแต่เด็ก จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

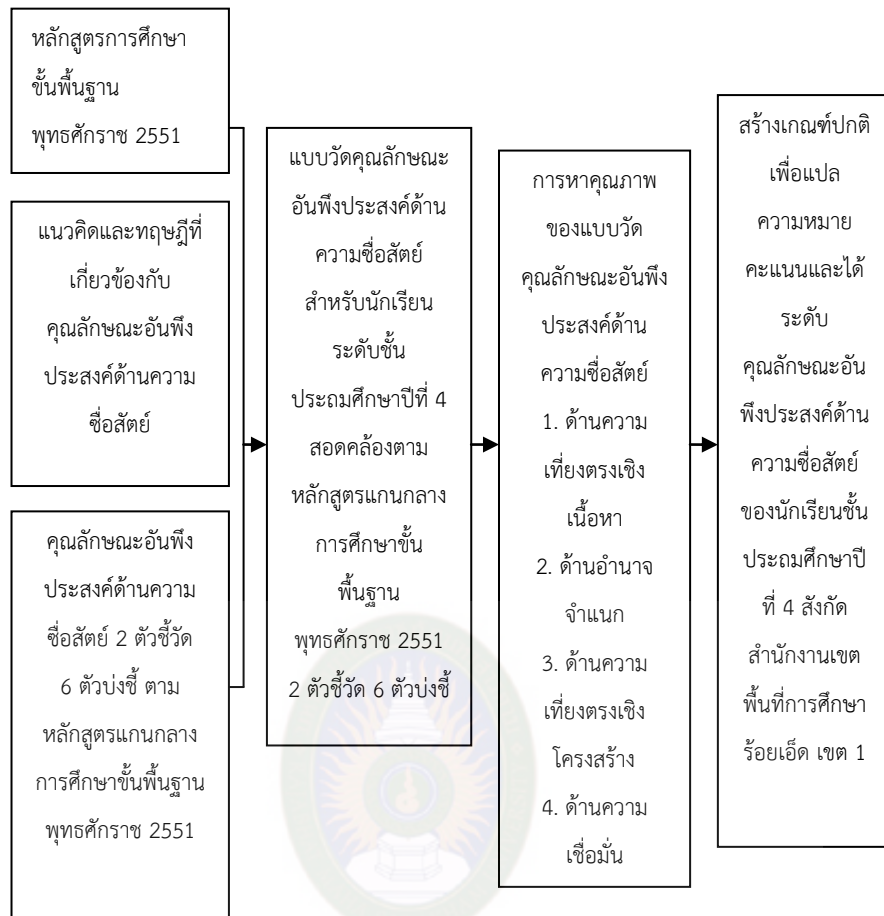
ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอดคล้องกับองค์ประกอบ
ตัวชี้วัดพฤติกรรมบ่งชี้ ด้านความซื่อสัตย์สุจริตของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 มีองค์ประกอบ 6 ประการคือ ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง
ปราศจากความลำเอียง ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อการ
กระทำผิด ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของ
ตนเอง ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช
2551 โดยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังแผนภาพที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมุ่งวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์ พร้อมทั้งหาคุณภาพเครื่องมือ สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดและเขียนคู่มือการใช้แบบวัด ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
8. การอบการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 237 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 3,514 คน (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1. 2555) ปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลสถิตินักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (โรง)	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)
เมืองร้อยเอ็ด			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	2	789	18
โรงเรียนขนาดกลาง	21	390	22
โรงเรียนขนาดเล็ก	31	195	30
รวม	54	1,374	70
จตุรพักตรพิมาน			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	-
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-	-
โรงเรียนขนาดกลาง	26	541	29
โรงเรียนขนาดเล็ก	27	165	26
รวม	53	706	55
ธวัชบุรี			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	-
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-	-
โรงเรียนขนาดกลาง	12	219	15
โรงเรียนขนาดเล็ก	29	226	29
รวม	41	517	44
ศรีสมเด็จ			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	-
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-	-
โรงเรียนขนาดกลาง	7	138	7
โรงเรียนขนาดเล็ก	15	122	14
รวม	22	260	21
จังหาร			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	-
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-	-
โรงเรียนขนาดกลาง	8	147	8

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (โรง)	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)
โรงเรียนขนาดเล็ก	22	164	22
รวม	30	311	30
เชียงใหม่			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	-
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-	-
โรงเรียนขนาดกลาง	6	117	6
โรงเรียนขนาดเล็ก	15	83	15
ทุ่งเขาหลวง			
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	-
โรงเรียนขนาดใหญ่	-	-	-
โรงเรียนขนาดกลาง	2	54	3
โรงเรียนขนาดเล็ก	16	92	16
รวม	18	146	19
รวมทั้งหมด 7 อำเภอ	237	3,514	260

ที่มา : (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 650 ดังนี้

ชั้นที่ 1 จำแนกนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 ทั้งหมด 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอจตุรพักตรพิมาน อำเภอธวัชบุรี อำเภอศรีสมเด็จ อำเภอจังหาร อำเภอเชียงขวัญ อำเภอทุ่งเขาหลวง ออกเป็น 4 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ตามเกณฑ์ดังนี้ (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1. 2555)

โรงเรียนขนาดเล็ก

มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 120 คน

โรงเรียนขนาดกลาง	มีจำนวนนักเรียน	121 - 600 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่	มีจำนวนนักเรียน	601 - 1500 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	มีจำนวนนักเรียนมากกว่า	1510 คน

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดโรงเรียนเป็นชั้นและมีโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ทำการสุ่มโรงเรียนแต่ละขนาดจากอำเภอ 7 อำเภอ มาทั้งหมด 237 โรงเรียน 260 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ขั้นที่ 3 กำหนดห้องเรียนหน่วยในการสุ่ม สุ่มมา 19 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก โดยสุ่มห้องเรียนของโรงเรียนแต่ละขนาด ใช้ห้องเรียนจาก โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ - ห้องเรียนขนาดกลาง 13 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 14 ห้องเรียน

ขั้นที่ 4 กำหนดนักเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม สุ่มนักเรียนโดยวิธีการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Simple Random Sampling) โดยห้องเรียนที่สุ่มได้ในแต่ละโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้นักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 650 คน ปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

อำเภอ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่ม	กลุ่ม	กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
			ตัวอย่างทดสอบครั้งที่ 1	ตัวอย่างทดสอบครั้งที่ 2	ตัวอย่างทดสอบครั้งที่ 3	
เมืองร้อยเอ็ด	ขนาดใหญ่	เมืองร้อยเอ็ด				40
	พิเศษ					-
	ขนาดใหญ่	บ้านปอภาร	27			31
	ขนาดกลาง	วัดโนนสำราญ				
ขนาดเล็ก	บ้านป่ายาง				11	
		บ้านนาโพธิ์(สหพันธ์พิทยากรณ์)				

อำเภอ	ขนาด โรงเรียน	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 1	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 2	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 3	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง
		กอกนายูง	23			25
		รวม	50			107
จตุรพักตร พิมาน	ขนาดใหญ่ พิเศษ					-
	ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง	ชุมชนบ้านเมืองหงส์ บ้านคูน้อย บ้านอุ่มจาน				- 27 10
	ขนาดเล็ก	บ้านงูเหลือม	-			10
		บ้านข่า	25 25			
		รวม	50			47
ธวัชบุรี	ขนาดใหญ่ พิเศษ					-
	ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง	บ้านดอนชัย				- 20
	ขนาดเล็ก	บ้านหิวโนน บ้านไก่อ่า		19		11
		รวม		50		31
ศรีสมเด็จ	ขนาดใหญ่ พิเศษ					-
	ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง	การกุศลวัดบ้านก่อ บ้านกล้วยวิทยา ชุมชนบ้านเหล่า			100	- - 25

อำเภอ	ขนาด โรงเรียน	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 1	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 2	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 3	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง
	ขนาดเล็ก	ลือ (พิมพ์คุรุราษฎร์ บำรุง) บ้านปากหนองแดง				13 9
		รวม			100	47
จังหวัด	ขนาดใหญ่ พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง	ดินดำบัวรองวิทยา ไตรคามวิทยา บ้านเหล่า				- -
	ขนาดเล็ก	บ้านเหล่ากล้วย บ้านแคน		28		7
		รวม		22		20
		รวม		50		41
เชิงขวัญ	ขนาดใหญ่ พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง	บ้านหมูนัน				- -
	ขนาดเล็ก	บ้านพระเจ้า(ศรี มหาธาตุ)				32 11
		รวม				43
ทุ่งเขาหลวง	ขนาดใหญ่ พิเศษ					-
	ขนาดกลาง	บ้านจาน				23
	ขนาดเล็ก	บ้านนางาม				11
		รวม				34

อำเภอ	ขนาด โรงเรียน	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 1	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 2	กลุ่ม ตัวอย่าง ทดสอบ ครั้งที่ 3	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง
รวมทั้งหมด			100	100	100	350

ที่มา : การสุ่มแบบแบ่งชั้นจากที่กล่าวมาเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยสรุปเป็นขั้นตอนการสุ่ม ปรากฏดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน
ความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมามีลักษณะเป็นแบบ
สถานการณ์ 4 ตัวเลือก โดยกำหนดคะแนนที่ 0, 1, 2, และ 3 จำนวน 1 ฉบับ มี 30 ข้อ ที่วัด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ โดยผู้วิจัยได้ยึดเกณฑ์การให้คะแนนของระดับพฤติกรรม มี 4 ระดับตามแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ดังนี้

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 17)

ระดับ 0 หมายถึงไม่ผ่าน หรือ ปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึงผ่าน หรือ พอใช้

ระดับ 2 หมายถึงดี

ระดับ 3 หมายถึงดีเยี่ยม

โดยมีเกณฑ์พิจารณาข้อคำถาม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553:17) ปรากฏดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
1. ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจาใจ	1.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงปราศจากความลำเอียง	ไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองและครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องและเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองและครู	ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องและเกรงกลัวที่จะทำความผิด ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองและครู เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความซื่อสัตย์
	1.2 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด	จริง	สัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองและครู	กลัวที่จะทำความผิด ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองและครู	สัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองและครู เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความซื่อสัตย์
	1.3 ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา			ผู้ปกครองและครูไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมา	ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
	2.1 ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	นำสิ่งของของคนอื่นมาเป็นของ	ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	เป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง
2. ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจาใจ	2.2 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	คนอื่นมาเป็นของ	มาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ด้วยความซื่อตรง ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง	ความซื่อตรง ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์
	2.3 ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง	เป็นของ	ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์
		ตนเอง	ด้วยความซื่อตรง	ในทางที่ไม่ถูกต้อง	ตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์

การดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีลำดับขั้นตอนรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบสถานการณ์ ประกอบด้วยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ศึกษาทฤษฎี นิยาม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์
3. กำหนดกรอบองค์ประกอบของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยผู้วิจัยยึดกรอบตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
4. เขียนนิยามศัพท์เฉพาะแต่ละด้านของการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
5. สร้างข้อสอบเพื่อวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์โดยกำหนดรูปแบบของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์โดยกำหนดสถานการณ์ปัญหาเพื่อสร้างคำถามแต่ละข้อ เป็นสถานการณ์ 4 ตัวเลือก
6. กำหนดจำนวนข้อการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ตามองค์ประกอบแต่ละด้านและจำนวนข้อที่ต้องการนำไปใช้จริง ปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนข้อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

องค์ประกอบแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	จำนวน แบบวัดทั้งหมด	จำนวนแบบวัด ที่ต้องการนำไปใช้จริง
1. ด้านการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง หมายถึง การให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงกับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู	7	5
2. ด้านการปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียด และเกรงกลัวต่อการกระทำผิด หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ถูกต้อง ตั้งใจทั้งกายใจเพื่อพ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู	7	5
3. ด้านการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา หมายถึง การกระทำตามคำสัญญา ที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู รักษาคำพูดของตนเอง ไม่ทำให้คนอื่นเสียใจ	7	5
4. ด้านการไม่ถือเอาสิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง หมายถึง การไม่ขโมย หรือเอาสิ่งของที่เป็นของคนอื่น การไม่คัดลอกผลงานเพื่อน หรือผลงานของคนอื่นมาเป็นของตนเอง	7	5
5. ด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนต่อผู้อื่น หรือเพื่อน พ่อแม่ ครูผู้สอนด้วยความซื่อตรง เป็นแบบอย่างที่ดี แก่เพื่อหรือ ผู้อื่นในด้านความซื่อสัตย์	6	5
6. ด้านการไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง การไม่ประพฤติเพื่อหาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องให้กับตนเอง ไม่ชักชวนเพื่อนไปในทางที่ไม่ดี หรือการไม่ทำการชักชวน หรือโน้มน้าวให้คนอื่นคล้อยตาม เพื่อให้ตัวเองได้ผลประโยชน์เกิดขึ้น	6	5
รวม	40	30

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของ ภาษา และความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์แต่ละ พฤติกรรมบ่งชี้ แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้จำนวนผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรรณู ชูยกระเตื้อง วุฒิการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้าน ตรวจสอบสถิติการวิจัย

1.2 อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ วุฒิการศึกษา ด.ด. (การศึกษานอกระบบ) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านตรวจสอบสถิติการวิจัย

1.3 อาจารย์จางง ผลบุญ วุฒิการศึกษา กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) อาจารย์สาขา จิตวิทยาและการแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านความ ถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

1.4 นางอศยาภรณ์ สุวรรณภูฏ วุฒิการศึกษา กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) รอง ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดขอนแก่นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การวิจัยด้านความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

1.5 นายประวีติ อุตระมัตย์ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านตรวจสอบการวัดและประเมินผล

การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้าน ความซื่อสัตย์ โดยใช้คะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด หาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเกณฑ์ โดยถ้า ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 0.6 ขึ้นไป แสดงว่าเป็นคำถามที่เข้าเกณฑ์สามารถวัดได้ตรงกับ นิยามที่กำหนดไว้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 0.6 เป็นข้อคำถามที่ไม่เข้าเกณฑ์ ต้องปรับปรุงหรือ ตัดออก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้วัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ระบุไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้วัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ระบุไว้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้วัดไม่ได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ระบุไว้

2. ทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 1 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นซึ่งผ่านการตรวจสอบ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดดังนี้

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation : r_{xy}) คำนวณได้จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3. ทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 2 นำแบบวัดที่ผ่านการคัดเลือกจากการทดลองใช้ ครั้งที่ 1 ไปใช้กับนักเรียนที่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำข้อมูลมาเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดดังนี้

3.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation : r_{xy}) คำนวณได้จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

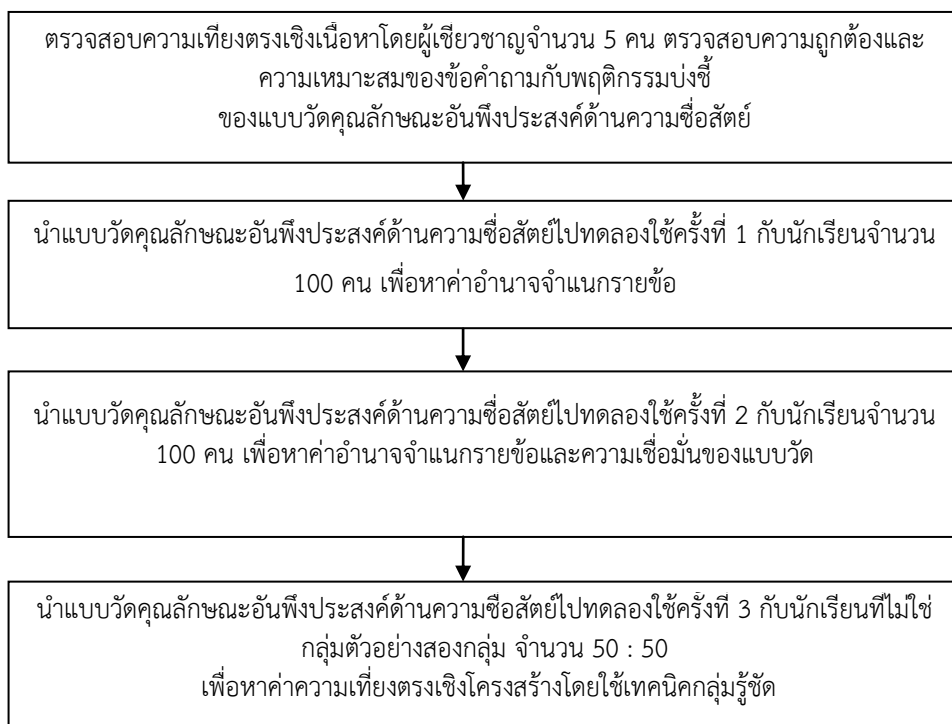
4. ทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 3 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์จากการทดลองใช้ครั้งที่ 2 ไปวัดกับนักเรียนจำนวน 100 คน ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนโรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ ในการคัดแยกนักเรียนเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งคือนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับต่ำ และกลุ่มที่สอง คือนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูง โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อประเมินแยกนักเรียนที่มีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์และไม่มีความซื่อสัตย์เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 15 ข้อ โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจพิจารณาความเหมาะสมของข้อความในแบบสังเกตพฤติกรรมแล้วนำแบบสังเกตพฤติกรรมดังกล่าว ให้ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ถ้าพฤติกรรมของนักเรียนที่ครูสังเกตได้ คนใดมีการปฏิบัติตามข้อสังเกต

พฤติกรรมได้ร้อยละ 70 ขึ้นไปหรือ มีการปฏิบัติตามข้อสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 11 ข้อขึ้นไป แสดงว่านักเรียนคนนั้นมีความซื่อสัตย์ แต่ถ้านักเรียนคนใดมีการปฏิบัติตามข้อสังเกตพฤติกรรม ต่ำกว่าร้อยละ 30 หรือ มีการปฏิบัติตามข้อสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 5 ข้อลงมา แสดงว่านักเรียนคนนั้นไม่มีความซื่อสัตย์ แล้วครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนทำการคัดแยกนักเรียนกลุ่มที่มีความซื่อสัตย์อยู่ในระดับสูง จำนวน 50 คน และกลุ่มที่มีความซื่อสัตย์อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 50 คน แล้วนำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ที่ต้องนำไปใช้จริง จำนวน 30 ข้อ ทดลองสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก

5. นำแบบวัดที่ได้จากการคัดเลือกจากการทดลองใช้ครั้งที่ 3 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน เพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ปรากฏผังแผนภาพที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

6. การสร้างเกณฑ์ปกติ ผู้วิจัยใช้หลักการสร้างเกณฑ์ปกติโดยการคำนวณตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ จากคะแนนดิบ เทียบกับคะแนนมาตรฐานที่ปกติ และคำนวณหาค่า คะแนน T ปกติ โดยอาศัยสมการพยากรณ์ โดยใช้สูตรการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 266)

$$PR = (cf + \frac{1}{2}f) \frac{100}{N}$$

เมื่อ	PR	แทน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์
	f	แทน	ความถี่ของคะแนน
	cf	แทน	ความถี่สะสม
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สมการพยากรณ์ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 272) ดังนี้

$$Tc = a + bx$$

$$\text{เมื่อ } b = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{N\sum X^2 - (\sum X)^2}$$

$$\text{และ } a = \bar{Y} - b\bar{X}$$

- T_c** แทน คะแนน **T** ปกติ ที่คำนวณจากสมการเส้นตรงอยู่ในรูปฟังก์ชันของ
คะแนนสอบ
- a** แทน ตำแหน่งที่เส้นตรงตัดแกน **Y**
- b** แทน ความชันของเส้นตรง (ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย หรือการพยากรณ์)
- X** แทน คะแนนสอบ
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบ
- Y** แทน คะแนนมาตรฐาน **T** ปกติ
- \bar{Y} แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐาน **T** ปกติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
2. ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง นัดหมาย กำหนดวันและเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดเตรียมแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์และกระตือรือร้น ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะสอบในแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการทดสอบ
4. นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน อธิบายชี้แจงให้ครูประจำชั้น นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของการวิจัย และเห็นความสำคัญของการวิจัยก่อนดำเนินการสอบและชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอบให้กำลังใจ โดยเน้นให้เห็นความสำคัญของกลุ่มตัวอย่างในการคัดเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและความตั้งใจในการสอบอย่างเต็มความสามารถ ก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่มทำแบบวัด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ และส่งกระดาษคำตอบภายในเวลาที่กำหนด โดยนำไปเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ที่ได้จากการทดสอบจากกลุ่มตัวอย่าง มาตรวจให้คะแนนรายข้อ แล้วบันทึกคะแนนลงในตารางบันทึกข้อมูล
2. การหาค่าสถิติพื้นฐานจากคะแนนที่ได้ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และค่าความเชื่อมั่น
4. สร้างเกณฑ์ปกติเพื่อแปลความหมายคะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD โดยมีสูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรูญ. 2552 : 177)

1.1 ค่าเฉลี่ย \bar{X}

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

f แทน ความถี่ของข้อมูล

$\sum fX$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับข้อมูล

N แทน จำนวนข้อมูล

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

(พิชิต ฤทธิจรูญ. 2552 : 187)

$$S.D. = \frac{\sqrt{\sum f(X - \bar{X})^2}}{(N - 1)}$$

เมื่อ	S. D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	f	แทน	ความถี่ของข้อมูล
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามแนวคิดของโรวินีลี และแฮมเบลตัน ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ. 2555 : 263)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ	IOC	เป็นดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด
	R	เป็นคะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ
	n	เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องของในข้อนั้น

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

- 1 แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ระบุไว้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ระบุไว้
- 1 แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดไม่ได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ระบุไว้

2.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation : r_{xy} .) คำนวณได้จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังนี้ (ไพศาล วรคำ. 2555 : 297)

$$r_{xy'} = \frac{n\sum XY' - \sum X \sum Y'}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y'^2 - (\sum Y')^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	X	แทน	คะแนนรายข้อ
	Y'	แทน	คะแนนรวมที่หักคะแนนข้อนี้ ออกแล้ว
	$Y' = X - Y$	เมื่อ	Y เป็นคะแนนรวม
	n	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

2.3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยเลือกแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LISREL (ไพศาล วรคำ. 2554 : 270 - 271)

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด (Reliability) ใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (ไพศาล วรคำ. 2555 : 282) มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α เป็นสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k เป็นจำนวนข้อสอบ

S_i^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i

S_t^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ t

กรอบการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยกรอบดำเนินการวิจัยในแผนภาพที่ 4 ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 4 กรอบการดำเนินการวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายของคะแนนจากการสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S. D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
1	1.00	คัดเลือกไว้	15	1.00	คัดเลือกไว้	29	0.80	คัดเลือกไว้
2	1.00	คัดเลือกไว้	16	0.60	คัดเลือกไว้	30	1.00	คัดเลือกไว้
3	0.80	คัดเลือกไว้	17	0.80	คัดเลือกไว้	31	0.80	คัดเลือกไว้
4	0.80	คัดเลือกไว้	18	0.20	คัดออก	32	1.00	คัดเลือกไว้
5	1.00	คัดเลือกไว้	19	1.00	คัดเลือกไว้	33	1.00	คัดเลือกไว้
6	0.80	คัดเลือกไว้	20	0.80	คัดเลือกไว้	34	0.40	คัดออก
7	0.40	คัดออก	21	0.40	คัดออก	35	1.00	คัดเลือกไว้
8	1.00	คัดเลือกไว้	22	0.60	คัดเลือกไว้	36	1.00	คัดเลือกไว้
10	1.00	คัดเลือกไว้	24	0.80	คัดเลือกไว้	38	0.60	คัดเลือกไว้
11	0.60	คัดเลือกไว้	25	1.00	คัดเลือกไว้	39	0.80	คัดเลือกไว้
12	0.60	คัดเลือกไว้	26	0.80	คัดเลือกไว้	40	0.60	คัดเลือกไว้
13	0.40	คัดออก	27	0.60	คัดเลือกไว้			
14	1.00	คัดเลือกไว้	28	0.80	คัดเลือกไว้			

จากตารางที่ 10 พบว่า เมื่อผู้วิจัยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง คัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง .60 - 1.00 ไว้ จำนวน 35 ข้อ และคัดออกจำนวน 5 ข้อ เนื่องจากค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .60 (ไพศาล วรคำ 2555 : 263) ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและปรับปรุงเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม (มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ไม่เหมาะสมออก พิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Item Analysis) โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation : r_{xy}) คำนวณได้จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์
จำแนกรายข้อจากการทดลองครั้งที่ 1

ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r_{xy}	ผลการคัดเลือก
1	0.62	คัดเลือกไว้	13	0.10	คัดออก	25	0.65	คัดเลือกไว้
2	0.29	คัดเลือกไว้	14	0.47	คัดเลือกไว้	26	0.57	คัดเลือกไว้
3	0.33	คัดเลือกไว้	15	0.52	คัดเลือกไว้	27	0.16	คัดออก
4	0.32	คัดเลือกไว้	16	0.65	คัดเลือกไว้	28	0.48	คัดเลือกไว้
5	0.16	คัดออก	17	0.42	คัดเลือกไว้	29	0.49	คัดเลือกไว้
6	0.59	คัดเลือกไว้	18	0.61	คัดเลือกไว้	30	0.57	คัดเลือกไว้
7	0.46	คัดเลือกไว้	19	0.44	คัดเลือกไว้	31	0.69	คัดเลือกไว้
8	0.10	คัดออก	20	0.57	คัดเลือกไว้	32	0.10	คัดออก
9	0.65	คัดเลือกไว้	21	0.69	คัดออก	33	0.61	คัดเลือกไว้
10	0.57	คัดเลือกไว้	22	0.57	คัดเลือกไว้	34	0.44	คัดเลือกไว้
11	0.49	คัดเลือกไว้	23	0.50	คัดเลือกไว้	35	0.32	คัดเลือกไว้
12	0.48	คัดเลือกไว้	24	0.32	คัดเลือกไว้			

จากตารางที่ 11 พบว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 ข้อ ทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.69 ผู้วิจัยได้คัดเลือกค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปรวบรวมเป็นฉบับใหม่ จำนวน 30 ข้อ

การหาค่าอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง จำนวน 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด จำนวน 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา จำนวน 5 ข้อ ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง จำนวน 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง จำนวน 5 ข้อ ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง จำนวน 5 ข้อ นำไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อพิจารณาค่าอำนาจ

จำแนกของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายข้อ (Item Analysis) ในครั้งที่ 2 โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation r_{xy}) คำนวณได้จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จำแนกรายข้อจากการทดลองครั้งที่ 2

ด้าน	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก r_{xy}	ผลการพิจารณา
1. ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง	1	0.62	คัดเลือกไว้
	2	0.25	คัดเลือกไว้
	3	0.33	คัดเลือกไว้
	4	0.32	คัดเลือกไว้
	5	0.59	คัดเลือกไว้
2. ด้านยอมรับฟังความคิดเห็น ความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด	6	0.70	คัดเลือกไว้
	7	0.28	คัดเลือกไว้
	8	0.65	คัดเลือกไว้
	9	0.57	คัดเลือกไว้
	10	0.49	คัดเลือกไว้
3. ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา	11	0.29	คัดเลือกไว้
	12	0.47	คัดเลือกไว้
	13	0.52	คัดเลือกไว้
	14	0.64	คัดเลือกไว้
	15	0.42	คัดเลือกไว้
4. ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	16	0.61	คัดเลือกไว้
	17	0.44	คัดเลือกไว้
	18	0.57	คัดเลือกไว้

ด้าน	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก r_{xy}	ผลการพิจารณา
5. ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วย ความซื่อตรง	19	0.29	คัดเลือกไว้
	20	0.57	คัดเลือกไว้
	21	0.50	คัดเลือกไว้
	22	0.32	คัดเลือกไว้
	23	0.65	คัดเลือกไว้
	24	0.57	คัดเลือกไว้
6. ด้านไม่หาประโยชน์ในทาง ที่ไม่ถูกต้อง	25	0.45	คัดเลือกไว้
	26	0.45	คัดเลือกไว้
	27	0.57	คัดเลือกไว้
	28	0.29	คัดเลือกไว้
	29	0.62	คัดเลือกไว้
	30	0.45	คัดเลือกไว้

จากตารางที่ 12 พบว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ ทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.65

1.3 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้ชัดและหาความเชื่อมั่นรายด้านทั้งฉบับ โดยการนำข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ ทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงผลความแม่นยำตรงตามโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่ม	\bar{X}	S	t	P
ที่รู้ชัด	228	8.48	14.834**	0.006
ที่ไม่รู้ชัด	153	18.36		

** มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ จากการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยเฉลี่ยกลุ่มรู้ชุด เท่ากับ 228 คะแนน โดยเฉลี่ยกลุ่มไม่รู้ชุดเท่ากับ 153 คะแนน และเมื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติพบว่า ค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์รายด้านและความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (α - Coefficient) ผลปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ด้าน	ความเชื่อมั่น (α)
1. ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง	0.72
2. ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด	0.86
3. ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา	0.83
4. ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	0.81
5. ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	0.75
6. ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง	0.82
รวมทั้งฉบับ	0.88

จากตารางที่ 14 พบว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.72 ถึง 0.86 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์มีค่าเท่ากับ 0.88

ตอนที่ 2 การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับแปลความหมายของคะแนนจากการใช้แบบทดสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 6 ด้าน การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี ผู้วิจัยได้นำกระดาษคำตอบของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน ตรวจสอบให้คะแนนทุกด้าน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

กลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
350	30	90	64.11	16.83	71

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.11 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.83 ค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71

2.2 เกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติโดยนำคะแนนการหาคุณภาพของแบบวัดมาเป็นคะแนนที่ปกติ เพื่อเปรียบเทียบระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ดังที่ ล้วน สายยศ (2541 : 214 - 216) กล่าวว่า เกณฑ์คะแนนปกติที่นิยมกันมากเพราะเป็นคะแนนมาตรฐานสามารถนำมาบวกลบ สะดวกในการนำไปใช้เฉลี่ยได้ มีความเหมาะสมในการแปลความหมายผลปรากฏดังนี้

2.2.1 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการคำนวณตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ จากคะแนนดิบ เทียบกับคะแนนมาตรฐานที่ปกติ และคำนวณหาค่า คะแนน T ปกติ โดยอาศัยสมการพยากรณ์ คือ $T_c = a + bX$ โดยสร้างเกณฑ์ปกติจากสมการพยากรณ์ $T_c = -7.68 + 0.89X$ เกณฑ์ปกติในช่วงระหว่าง T_{27} ถึง T_{73} ผลปรากฏดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

คะแนนสอบ (X)	คะแนน Tc	คะแนนสอบ (X)	คะแนน Tc
90	75*	62	51
89	74*	61	50
88	73	60	49
87	72	59	48
86	71	58	47
85	71	57	46
84	70	56	45
83	69	55	44
82	69	54	43
81	68	53	42
80	68	52	42
79	67	51	41
78	67	50	40
77	66	49	39
76	65	48	38
75	64	47	37
74	63	46	36
73	62	45	35
72	61	44	34
71	60	43	33
70	59	42	32
69	58	41	31
68	57	40	30
67	56	39	29
66	55	38	28
65	54	37	27
64	53	36	26*
63	52	35	25*

* หมายถึง ขยายคะแนน T ปกติ

จากตารางที่ 16 พบว่า เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 37 - 88 คะแนน T ปกติ มีพิสัยตั้งแต่ T_{27} ถึง T_{73}

จากเกณฑ์ปกติในรูปคะแนน T ปกติ ที่ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนแต่ละด้านรูปแบบของคะแนน T เพื่อใช้เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ให้เป็นหน่วยเดียวกันในการประเมินผลการสอบ สามารถเทียบผลปรากฏดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 สรุประดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตั้งแต่ T_{66} ขึ้นไป	77 ขึ้นไป	สูงมาก	41	11.85
ตั้งแต่ T_{56} - T_{65}	67 ถึง 76	สูง	86	24.86
ตั้งแต่ T_{46} - T_{55}	57 ถึง 66	ปานกลาง	106	30.64
ตั้งแต่ T_{37} - T_{45}	47 ถึง 56	ต่ำ	75	21.68
ตั้งแต่ T_{34} ลงมา	37 ถึง 46	ต่ำมาก	38	10.98

จากตารางที่ 17 พบว่า ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนมากมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ระดับปานกลาง 106 คน คิดเป็นร้อยละ 30.64 รองลงมาระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 24.86 ระดับและระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูงมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.85

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ประกอบด้วย ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา 5 ข้อ ด้านตัวชี้วัดที่ 2 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกายวาจา ใจ 5 ข้อ ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง 5 ข้อ ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง 5 ข้อ

2. ผลการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00

2.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.65

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้เทคนิคกลุ่มรูชิต โดยการวิเคราะห์แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

2.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ทั้งรายด้านและทั้งฉบับ แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์มีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.72 - 0.83 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับแปลความหมายของคะแนนจากการใช้แบบทดสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

3.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.11 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.83 ค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71

3.2 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติในการแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 มีคะแนนดิบตั้งแต่ 37 - 88 คะแนน T ปกติ มีพิสัยตั้งแต่ T_{27} ถึง T_{73}

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลค่าสถิติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

1.1 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์สถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ประกอบด้วย ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปราศจากความลำเอียง 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา 5 ข้อ ด้านตัวชี้วัดที่ 2 ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง 5 ข้อ ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง 5 ข้อ ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง 5 ข้อ ทั้งนี้เพื่อให้ได้แบบวัดที่ข้อคำถามมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบแต่ละด้านของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์และมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้วัดกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และได้ผลการวัดที่ถูกต้องเชื่อถือได้ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่สร้างขึ้นผ่านกระบวนการสร้างตามลำดับขั้นตอน โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาของข้อคำถาม ตลอดจนปฏิบัติการในแต่ละด้าน

1.2 การหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ มีการหาคุณภาพดังนี้

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ทั้งนี้เพราะข้อสอบที่สร้างขึ้นมีการวิเคราะห์ตามพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์จึงทำให้ข้อสอบที่สร้างขึ้น ผ่านเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์ และมีความรอบรู้ในเรื่องคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์แสดงว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง และใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษา

วิธีการสร้างตามนิยามศัพท์และการสร้างสถานการณ์ของแบบวัดแต่ละข้อสอดคล้องกับเนื้อหา องค์ประกอบของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์แต่ละด้าน จึงทำให้ผลการ ประเมินความสอดคล้องด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนสูง ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายศและอังคณา สายยศ (2543 : 249) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง จะต้องมีความมากกว่าหรือเท่ากับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธารภรณ์ คำอุ่น (2552 : 54) ได้ สร้างแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้น 3 สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.6 ถึง 1.00

1.2.2 คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พิจารณาจากค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.65 ค่าความ เที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์โดยใช้กลุ่มรู้จัก ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูง จำนวน 50 คนและนักเรียน ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ต่ำ จำนวน 50 คน และความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.83 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่สร้างขึ้น มีคุณภาพทั้งค่าอำนาจ จำแนก และค่าความเชื่อมั่น แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่สร้างขึ้นผ่านกระบวนการสร้างตามลำดับขั้นตอน โดยผ่านการและนำ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมของการใช้ภาษาของข้อคำถาม ตลอดจนปฏิบัติการในแต่ละด้าน สอดคล้องกับสุ รวาท ทองบุ (2550 : 101) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ข้อสอบที่มีคุณภาพมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้น ไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ แจ่มสิริ ศรีภูไฟ (2552 : 53 - 54) ได้ทำการพัฒนาแบบวัดความ ซื่อสัตย์สุจริตและแบบวัดความประหยัดสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3 - 4

1.2.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคกลุ่ม รู้ชุด ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูง จำนวน 50 คนและ นักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ต่ำ จำนวน 50 คน แล้วหาค่าความ เที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้สูตร T - Test (Independent Sample) มีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม นักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตน์สิมาพร ดาวเรือง (2549 : 118 - 120) ได้ทำการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดไว้

1.2.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์รายด้าน มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .72 ถึง .86 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้าน ด้านให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปรากฏจากความลำเอียง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .72 ด้านปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัว ต่อการกระทำผิด มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .86 ด้านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .83 ด้านไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .81 ด้านปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .75 ด้านไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .82 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์มีค่าเท่ากับ .88

2. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติพบว่า เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 37 - 88 คะแนน T ปกติ มีพิสัยตั้งแต่ T_{27} ถึง T_{73} ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนมากมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ระดับปานกลาง 106 คน คิดเป็นร้อยละ 30.64 รองลงมาระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สูง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 24.86 ระดับและระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สูงมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.85 การที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเพราะว่า นักเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่ไม่เหมือนกัน การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังลักษณะนิสัยจากครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ พนม พงษ์ไพบูลย์ (2001) กล่าวว่า การปลูกฝังให้เยาวชนมีความซื่อสัตย์นั้น เป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย ทุกส่วนต้องมีความสำนึกและ

ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือในการสร้างจิตสำนึกทั้งการอบรมสั่งสอนกระบวนการจัดการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู เพื่อส่งเสริมการปลูกฝังสร้างนิสัยให้นักเรียนยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต

จากผลสรุปดังกล่าวแสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพในการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน คือ

1. ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หากต้องการนำไปใช้กับนักเรียนชั้นอื่นที่ใกล้เคียงกัน ควรมีการนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อน

1.2 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีข้อจำกัดอยู่ เช่น การนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างควรระวังเรื่องข้อคำถาม คำตอบ ควรอธิบายและชี้แจงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือไม่ให้ชัดเจน เพราะถ้านักเรียนตอบไม่ตรงกับความรู้สึกอาจจะทำให้ผลการวัดคลาดเคลื่อน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาค้นคว้าสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ต่อไป ควรศึกษาค้นคว้า สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนทั่วประเทศและควรหาเกณฑ์ปกติระดับชาติ

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

2.3 ควรศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบอื่น ๆ เช่น ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก เป็นต้น

2.4 ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบทดสอบในด้านอื่น เช่น ในรูปแบบ
หลายลักษณะวิธี การทำข้อสอบคู่ขนาน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร
 แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหกรณ์ชุมนุม
 การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2548). การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2548. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
 (ร.ส.พ.).
- _____. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, กรุงเทพมหานคร : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการ
 วัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้ หน้าที่พลเมือง
 ศีลธรรม ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กลิ่นประทุม แสงสุระ. (2550). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจ
 นักกีฬาของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ ปรินญาณาหาบัณฑิต
 สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์. (2547). โครงการวิจัยคุณลักษณะสำคัญของคนไทยที่พึงประสงค์
 ตามแต่ละช่วงวัย : รายงานผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา
 (IFD).
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2550). มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อ
 การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

- _____. (2544). การปฏิรูปการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2554). “แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 - 2554)”. (ม.ป.พ.).
- จุลพงษ์ กลิ่น. (2548). การสร้างแบบวัดจิตวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
กลุ่มโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล. ปรินญาณิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจนจิรา ชิดชอบ. (2548). เรื่องการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนใน
ช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวัดผลการศึกษามหาสารคาม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แจ่มสิริ ศรีภูไฟ. (2551). การพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์และแบบวัดความประหยัดสำหรับ
นักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชยสาโรภิกขุ. (2552). สรณะ. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : บริษัท คิว พรินท์ แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- ชินภัทร ภูมิรัตน. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย จำกัด.
- เชาว์ อินโย. (2543). เอกสารประกอบการสอน การประเมินผลการเรียน (1042103).
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเลย.
- ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. (2553). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติ
เพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแก้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
การศึกษาและการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดุจเดือน พันธุนาวิน. (2550). รายงานวิจัย การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม
ในประเทศไทยและต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

(องค์การมหาชน).

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนางานบุคคล.**

กรุงเทพฯ : สำนักกิจการโรงพิมพ์ทหารผ่านศึก.

ดวงรัตน์ วาห์สะ. (2555). **พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของบิดามารดา การควบคุมตนเองการได้รับการ**

การส่งเสริมความ ซื่อสัตย์จากโรงเรียน การเห็นคุณค่าของความซื่อสัตย์ และ

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ปัจจัยการสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ตามบทบาทบริหารสภาเด็กและเยาวชน กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

ธเนศ ขาเกิด. (2555). การวิจัยและพัฒนา (R&D) : กระบวนการศึกษาค้นคว้าสู่คุณภาพ.

วารสารวิชาการ. ปีที่ 8 ฉบับที่ 13.

ธราภรณ์ คำอ่อน. (2552). **การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับ**

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

นารินทร์ พู่กัน. (2551). **การพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอัน**

พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่. หลักสูตรการศึกษา

มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บุญญา ชมศิริ. (2547). **การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับนักเรียนชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอโพธารอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3.

วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.**

บุศรา นิยมเวช. (2554). **ความตระหนักในด้านคุณธรรมของผู้เรียนวิชาความรู้คู่คุณธรรม (RU**

600). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พนม พงศ์ไพบูลย์. (2012). [ออนไลน์]. **การศึกษาการเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต. [สืบค้น**

เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2555]. จาก [www.moe.go.th/web.eanom/article-](http://www.moe.go.th/web.eanom/article-panom/article1.htm)

[panom/article1.htm](http://www.moe.go.th/web.eanom/article-panom/article1.htm).

- พระพรหมเมธีร์ สิ้นปฐ. (2552). การศึกษาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2552). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
เฮ้าส์ ออฟเคอร์มิสท์.
- พิสมัย เทียนทอง. (2553). การดำเนินการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเขามะกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต
1. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- พวงพันธ์ โปธิ์ศรี. (2555). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริต
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย
และประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2548). เอกสารประกอบการสอนการวัดจริยธรรม. คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏเลย.
- รพีพรรณ แผนดี. (2549). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะนักแก้ปัญหาของนักศึกษาภาคปกติ
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.
ปรินญานิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊ค.
รัชฎมิ สมสมัย. (2551). การสร้างแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ปรินญานิพนธ์
มหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนสิมา ดาวเรือง. (2549). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4.
วิทยานิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- วชิร น้อยเวช. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม
 (Bloom) กับการสอนปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน.
- วารุณี ทีณา. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการเรียนรู้**อย่างมี**
ความสุขของผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. ปริญญา
 ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิชาการ, กรม. (2545). การศึกษาหาเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการทาง**จริยธรรม และ**
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ศศิธร วีราวุธ. (2552). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน**ความรับผิดชอบ**
สำหรับนักเรียนช่วงชั้น 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2551). **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ.** กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สาคร มหาหิงส์. (2550). **แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนอำเภออุบล**
รัตน์จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคมบัณฑิต
 วิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรพล ธรรมร่มดี. (2551). **หัวใจรุ่งอรุณ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สานอักษร มูลนิธิโรงเรียนรุ่งอรุณ.
- สุรวาท ทองบุ. (2553). **การวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม : อภิชชาติการพิมพ์.
- สุทธิรักษ์ ไชยวุฒิ. (2547). **การสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน** ตามการจัด
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุดใจ บุญอารีย์. (2551). **สถานศึกษากับการจัดจริยศึกษา.** คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 อุบลราชธานี.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่**
การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- _____. (2548). **แนวทางการจัดหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). **สถานฝัน..ด้วยการคิด**. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- หลักสูตรแกนกลาง. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. (ม.ป.พ.).
- เอมอร สังเว. (2547). **การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1**.
 ปรินญาณิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ออมสิน ศรีปลั่ง. (2549). **การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3**.
 ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2549). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- Addie 's and Grene. (2000). **have studied the construct validity of a measure of self Robson (The Robson self - Esteen Qucstionnaire)**. 2000 – 446.
- Georges. (2002). [online]. **Is the moral education of students in urban areas. By studying the dialogue The show , which features the ability to recognize the students . moral And performing with integrity**. [october 8,2002]. form web site:<http://www.edpsycinteractive.org/morchr/morchr.html>.
- Lieber. (2007). [online]. **Is a cross-cultural study of moral behavior during Australia. New Zealand And the United States**. [februrary 10, 2005].
 form web site : <http://www.gelfand.umd.edu/pages/papers/Gelfandetal>.
- Hhat Hanh T. (2002). **Under the Rose Apple Tree**. California : Parallax Press.
- _____. (2006). **Understanding Our Mind**. California : Parallax Press.
- Richard. (2008). **M. R. Theories of personality. (9th ed)**. Victoria : Thomson / Wadsworth.

- Satterlee. (2000). **Loving-kindness Meditation**. Malaysia : Buddha Dharma Education Association Inc.
- Schlinger, H.D. (2008). **The long good-bye** : why B.F. Skinner's Verbal Behavior is alive and well on the 50th anniversary of its publication.
- Slee, P. and Shute (2003). **R. Child development**: Thinking about theories. New York : Oxford University.
- Smith, P.K. Cowie, H. and Blades. (n.p.). **M. Understanding Children's Development Basic psychology (4 ed.)**. Oxford, England: Blackwell.
- Wood SE Wood CE and Boyd D. (2006). **Mastering the world of psychology 2 ed**. Allyn and Bacon.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**คู่มือดำเนินการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

ความหมายของการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมที่เป็นจริง ทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีความถูกต้องดีงาม ตามพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความซื่อสัตย์ ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 164) ดังนี้

1. **ด้านการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง** หมายถึง การให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงกับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู
2. **ด้านการปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด** หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ถูกต้อง ดีงามทั้งกับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู รู้จักมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการทำความผิด เป็นแบบอย่างที่ดี ด้านความซื่อสัตย์
3. **ด้านการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา** หมายถึง การกระทำตามคำสัญญา ที่ตนให้ไว้กับเพื่อน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและครู รักษาคำพูดของตนเอง ไม่ทำให้คนอื่นเสียใจ
4. **ด้านการไม่ถือเอาสิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง** หมายถึง การไม่ขโมย หรือเอาสิ่งของที่เป็นของคนอื่น การไม่คัดลอกผลงานเพื่อน หรือผลงานของคนอื่นมาเป็นของตนเอง
5. **ด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง** หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนต่อผู้อื่นหรือเพื่อน พ่อแม่ ครูผู้สอนด้วยความซื่อตรง เป็นแบบอย่างที่ดี แก่เพื่อนหรือ ผู้อื่นในด้านความซื่อสัตย์

6. ด้านการไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง การไม่ประพฤติเพื่อหาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องให้กับตนเอง ไม่ชักชวนเพื่อนไปในทางที่ไม่ดี หรือการไม่ทำการชักชวน หรือโน้มน้าวให้คนอื่นคล้อยตาม เพื่อให้ตัวเองได้ผลประโยชน์เกิดขึ้น ความมุ่งหมายแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับใด เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความซื่อสัตย์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีโครงสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดัง ดังตารางภาคผนวกที่ 1

ตารางภาคผนวกที่ 1 โครงสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

ตัวชี้วัด	องค์ประกอบแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	จำนวนข้อ
1. ประพฤติตรงความเป็นจริงต่อตนเองทั้งกายวาจาใจ	1.1 ด้านการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง	5
	1.2 ด้านการปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด	5
	1.3 ด้านการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา	5
2. ประพฤติตรงความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งกายวาจาใจ	2.1 ด้านการไม่ถือเอาสิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	5
	2.2 ด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ด้วยความซื่อตรง	5
	2.3 ด้านการไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง	5
รวม		30

ซึ่งในแต่ละด้านมีลักษณะเป็นการสร้างสถานการณ์สมมติที่เกี่ยวข้องและพบเห็นในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนพิจารณาว่า ตนเองมีความคิดเห็นอย่างไร ถ้าอยู่ในสถานการณ์นั้น โดยแบบวัดแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก มีระดับคะแนน เป็น 0,1,2 และ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

การตรวจให้คะแนน

การให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 21) ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านประพฤติกรรมตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ

- ให้ 0 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนไม่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง
- ให้ 1 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู
- ให้ 2 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครู ละอายและเกรงกลัวที่จะทำความผิด
- ให้ 3 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และครูละอายและเกรงกลัวที่จะทำความผิด เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความซื่อสัตย์

ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านประพฤติกรรมตรงความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

- ให้ 0 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนนำสิ่งของของคนอื่นมาเป็นของตน
- ให้ 1 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนไม่นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง
- ให้ 2 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง
- ให้ 3 สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการปฏิบัติของตนไม่นำสิ่งของ และผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์

การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อกำหนดให้ตรวจตาม ตารางคะแนนแต่ละข้อแบบวัด
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ดังตารางภาคผนวกที่ 2

ตารางภาคผนวกที่ 2 คะแนนแต่ละข้อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์

ข้อที่	ตัวเลือก				ข้อที่	ตัวเลือก			
	ก	ข	ค	ง		ก	ข	ค	ง
1	3	0	2	1	16	3	2	1	0
2	0	3	2	2	17	0	2	1	3
3	0	1	2	3	18	1	3	2	0
4	3	3	2	0	19	0	1	3	2
5	3	2	0	1	20	3	0	1	2
6	1	0	3	2	21	1	0	2	3
7	3	2	1	0	22	3	1	0	2
8	0	2	3	1	23	2	0	3	1
9	2	3	0	1	24	3	0	2	1
10	2	1	0	3	25	3	1	0	2
11	3	1	1	0	26	2	0	3	1
12	0	1	3	2	27	0	3	1	2
13	3	0	1	2	28	3	0	1	2
14	3	2	1	0	29	1	3	2	0
15	0	3	2	1	30	3	2	0	1

1. ถ้านักเรียนทำการบ้านเสร็จไม่ทันส่งครู นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ทำการบ้านให้เสร็จในตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน
- ข. ขอยืมการบ้านเพื่อนมาลอกเพื่อส่งไปก่อน เพราะจะไม่เสร็จทันส่งครู
- ค. ไปบอกครูในตอนเช้าก่อนเข้าเรียนถึงเหตุผลที่ไม่ได้ทำการบ้านและขอทำส่งในตอนเย็น
- ง. ไม่ทำการบ้านส่งครู

2. ในขณะที่ครูทำการสอนนักเรียนง่วงนอนจึงบอกครูว่า ไม่สบาย นักเรียนไม่ควรทำเช่นนั้น
เพราะเหตุใด

- ก. ถ้าครูจับได้จะถูกทำโทษ
- ข. อาจจะทำให้เสียโอกาสในการเรียน
- ค. จะได้ไม่ถ่วงการเรียนเพื่อน
- ง. อาจจะทำให้คนที่ป่วยจริงเพราะไม่มีที่นอนพัก

3. ถ้านักเรียนเตะฟุตบอลไปโดนกระถางดอกไม้หน้าห้องแตก นักเรียนควรทำอย่างไร

- ก. นิ่งเฉย
- ข. ต้องการให้ครูภูมิใจว่าตนเป็นคนมีความรับผิดชอบแม้ว่าจะไม่ได้ตั้งใจ
- ค. สังคมจะน่าอยู่ถ้าทุกคนกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองทำ
- ง. เกิดความภาคภูมิใจในตัวเองที่เป็นคนกล้ายอมรับผิด

4. ถ้าถึงเวลาทำความสะอาดห้องนอนของนักเรียนควรทำอย่างไร

- ก. ทำคนเดียวให้เสร็จเพราะเป็นหน้าที่
- ข. ไปเรียกเพื่อนมาทำแทน
- ค. ทำไปเรื่อยๆเหนื่อยก็หยุด
- ง. ไม่ทำคงไม่มีใครว่าเป็นห้องส่วนตัว

5. ในวันหยุดครูนัดนักเรียนซ้อมการแสดง แต่พ่อแม่จะพาครอบครัวไปเที่ยว นักเรียน
ควรทำอย่างไร

- ก. ขออนุญาตครูเพื่อนัดซ้อมในตอนเย็น
- ข. ปฏิเสธและบอกสาเหตุที่มาซ้อมไม่ได้
- ค. ไม่บอกครูแล้วไปเที่ยวกับครอบครัว
- ง. มาซ้อมตามที่ครูนัดและไม่ไปเที่ยวทะเล

6. ถ้านักเรียนมาโรงเรียนกับเพื่อนในวันหยุดพบเห็นเพื่อนกำลังร้องไห้ นักเรียนควรทำอย่างไร

- ก. บอกเพื่อนว่าพรุ่งนี้เป็นวันจันทร์เดี๋ยวภารโรงก็มาซ่อมเอง
- ข. ชวนเพื่อนไปเล่นที่น้ำที่กำลังแตก
- ค. ชี้จักรยานไปบอกภารโรงมาซ่อมที่น้ำ

- ง. เล่นเสร็จแล้วตอนกลับบ้านค่อยไปบอก
7. หลังเลิกเรียน ด.ญ.สุดาแอบไปเที่ยวกับเพื่อนและกลับบ้านตอนค่ำแต่กลัวแม่ดูและทำโทษ
ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.สุดา จะทำอย่างไร
- ก. ขอให้แม่ยกโทษให้และสัญญาว่าต่อไปจะไม่ทำอีก
- ข. ยอมรับโทษแต่โดยดี
- ค. โทษแม่ว่ามีกิจกรรมพิเศษที่โรงเรียน
- ง. โทษกว่าเพื่อนชวนเล่นต่อ
8. ถ้านักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดไปทำการบ้านแล้วทำขาด นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. ไม่ส่งหนังสือคนห้องสมุด
- ข. บอกครูว่าเป็นเหตุสุดวิสัยไม่ได้ตั้งใจทำให้เสียหายเพื่อจะไม่ถูกครูทำโทษ
- ค. ยอมรับในสิ่งที่ตนเองทำ พร้อมแสดงความรับผิดชอบ
- ง. เก็บไว้คืนครูพร้อมเพื่อนเมื่อเรียนจบ
9. ในการทำข้อสอบปลายภาคเรียน ถ้ากลัวสอบตก นักเรียนควรจะทำอย่างไร
- ก. เดาตามแต่จะถูกแต่ถ้าไม่ถูกก็สอบแก้ตัวใหม่
- ข. ทำข้อสอบด้วยตนเอง ครั้งต่อไปจะตั้งใจเรียนและขยันให้มากขึ้น
- ค. ขอข้อสอบเพื่อนมาลอก
- ง. ส่งกระดาษคำตอบเปล่า
10. ถ้าเพื่อนชวนเล่นฟุตบอลในห้องเรียนทั้งที่ครูห้ามแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ปฏิเสธคำชวนของ เพื่อน เพราะกลัวว่าของจะหล่นเสียหาย
- ข. เล่นกับ เพื่อน คงไม่เป็นไรเพราะครูไม่อยู่
- ค. เป็นต้นทางให้เพื่อน
- ง. ชวนเพื่อนออกไปเล่นที่สนาม
11. ด.ช. เอ แอบใช้ปากกาเพื่อนโดยไม่ได้ขออนุญาตเพื่อน ถ้าเป็นนักเรียน ควรเช่นนั้น
หรือไม่เพราะเหตุใด
- ก. ไม่สมควรถ้าใครจับได้จะต้องถูกตำหนิว่าขโมย
- ข. ไม่สมควรอาจจะทำให้เพื่อนเดือดร้อน

- ค. ไม่สมควรเป็นการกระทำของคนที่ไม่เห็นแก่ตัว
- ง. สมควรเพราะเพื่อนไม่เห็น
12. ถ้านักเรียนทำแค้นกับน้องโต๊ะครูแต่โดยไม่ได้ตั้งใจ นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. วิ่งไปบอกครูว่าเพื่อนเป็นคนทำแค้น
- ข. รีบเก็บเศษแก้วแล้วออกไปจากห้อง
- ค. รีบเก็บเศษแก้วแล้วไปบอกครูว่าหนูไม่ได้ตั้งใจทำแค้นเป็นเหตุสุดวิสัย
- ง. ไปบอกครูว่าเขาทำแค้นและยินดีจะรับโทษ
13. ถ้านักเรียนเป็นเวรทำความสะอาดห้องเรียนตอนเช้า นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. รีบมาโรงเรียนแต่เช้าเพื่อทำหน้าที่เวรทำความสะอาด
- ข. ไปไม่ทันเช้าแถวจะได้ไม่ต้องทำเวร
- ค. ไปโรงเรียนสายหน่อย ปล่อยให้เพื่อนทำไปก่อน
- ง. ไปรอเพื่อนที่โรงเรียนแล้วค่อยทำหน้าที่เวรพร้อมกัน
14. ถ้าบ้านนักเรียนอยู่ใกล้โรงเรียนขอขมาสายไม่ทันกิจกรรมหน้าเสาธงและกิจกรรมทำความสะอาด นักเรียนไม่ควรทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด
- ก. ไม่มีความรับผิดชอบ
- ข. เอาเปรียบเพื่อน
- ค. กลัวเพื่อนตำหนิ
- ง. เพื่อนไม่เล่นด้วย
15. ในการทำงานกลุ่ม นักเรียนเป็นหัวหน้ากลุ่มแต่แบ่งงานให้เพื่อนในกลุ่มทำไม่เท่ากัน นักเรียนไม่ควรทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด
- ก. เพื่อนอาจจะไม่เลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม
- ข. เป็นการเอาเปรียบเพื่อนเกินไป
- ค. ทำแล้วคงไม่สบายใจ
- ง. ความรับผิดชอบของเพื่อนไม่เท่ากัน
16. ถ้าเพื่อนนัดไปเรียนพิเศษแล้วนักเรียนไปผิดเวลานัด นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. เห็นใจเพื่อนที่ต้องคอย

- ข. การตรงต่อเวลาถือเป็นสัจจะของลูกผู้ชาย
 - ค. เพื่อนอาจจะตำหนิเอาได้
 - ง. จะได้เป็นจุดเด่น
17. ครูประจำชั้นมอบหมายให้ทำความสะอาดห้องเรียน ด.ญ.นิตยา ก็ทำความสะอาดด้วยความขยันขันแข็ง ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.นิตยา นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ
- ก. ถ้าไม่ทำจะถูกครูทำโทษ
 - ข. ต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง
 - ค. เพราะอยากให้ครูชมเชย
 - ง. มันเป็นความรับผิดชอบของตนเอง
18. หลังรับประทานอาหารกลางวันนักเรียนเป็นเวรทำความสะอาดโรงอาหารแต่ต้องรีบไปทำงานส่งครูดอนบ้าย นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. หลบไปทำงานเพื่อส่งครูในเวลาบ้ายเพราะเพื่อน ๆ หลายคนช่วยกันทำความสะอาดโรงอาหารแล้ว
 - ข. ทำความสะอาดโรงอาหารเสร็จแล้วจึงไปทำงานของตัวเอง
 - ค. ทำงานส่งครูเสร็จแล้วจึงไปทำความสะอาดโรงอาหาร
 - ง. ทำความสะอาดโรงอาหารและไม่ทำงานส่งครู
19. ถ้าครูนัดนักเรียนไปช่วยงานของโรงเรียนในวันหยุด แต่นักเรียนทำรายงานยังไม่เสร็จนักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ไม่ไปตามนัดและไม่แจ้งให้ครูทราบ
 - ข. บอกครูว่าจะตั้งใจทำรายงานให้เสร็จคงไปช่วยไม่ได้ให้หาคนใหม่ไปแทน
 - ค. ไปช่วยงานวันเสาร์แล้ววันอาทิตย์จึงค่อยทำรายงาน
 - ง. บอกครูว่าขอทำรายงานก่อนเสร็จแล้วจะรีบตามไป
20. ถ้ามีแม่ค้าเข้ามาขายของในโรงเรียน ขณะที่กำลังเรียนหนังสืออยู่ นักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. ไม่ไปซื้อนอกเวลาเรียนเพราะให้คำสัญญาว่าจะไม่ทำผิดกฎระเบียบ
 - ข. ไปซื้อเวลาที่ครูกำลังทำการสอน
 - ค. ฝากเพื่อนซื้อแทน

- ง. ขออนุญาตครูเข้าห้องน้ำแล้วหลบหนีไปซื้อของนอกเวลาเรียน
21. ถ้าครูให้คะแนนในการสอบมากเกินไปที่นักเรียนสอบได้ นักเรียนควรทำอย่างไร
- บอกครูเพื่อต้องการคำชมจากครู
 - นิ่งเฉยไม่บอกครู
 - บอกครูถ้ารู้แล้วไม่บอกครู ครูอาจจะให้ตก
 - บอกครูพอใจในคะแนนที่ตนทำได้
22. ถ้ามีเพื่อนชวนเด็ดมะม่วงของคนอื่นโดยไม่ขออนุญาต นักเรียนควรทำอย่างไร
- หักห้ามใจและห้ามเพื่อนๆ ไม่ให้ขโมย เขาจับได้จะมีความผิด
 - ไม่สนใจและไม่ห้ามเด็ดขานเพื่อนๆ จะโกรธ
 - บอกเพื่อนให้เด็ดมะม่วงมาให้ตนเองกินด้วย
 - บอกเพื่อน ๆ ว่าการขโมยของคนอื่นจะทำให้เจ้าของเขาเดือดร้อน
23. ถ้านักเรียนพบกระเป๋าเงินตกอยู่ระหว่างทาง ขณะเดินไปซื้อของ นักเรียนควรทำอย่างไร
- เก็บกระเป๋าเงินไว้ถ้าพบเจ้าของก็จะคืนถ้าไม่คบก็จะเก็บไว้ใช้เอง
 - นำเงินไปซื้อรองเท้าเพราะถึงเราไม่เอาเงินคนอื่นเห็นก็ต้องเอาไปอยู่ดี
 - เก็บกระเป๋าเงินไว้ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตามหาเจ้าของ
 - ทำเป็นไม่สนใจแล้วเดินหนีไป
24. ขณะซื้อของนักเรียนหยิบของมาเกินโดยไม่ได้จ่ายเงิน นักเรียนไม่ควรทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด
- เป็นเรื่องไม่ดีไม่ควรทำ
 - เจ้าของไม่รู้ตัว
 - เจ้าของร้านอาจจะขาดทุน
 - โดนจับได้จะมีความผิดและอายเพื่อน
25. ครูสั่งให้ทำโครงการนักเรียนทำไม่เสร็จจึงแอบลอกโครงการเพื่อนมาส่งครู นักเรียนไม่ควรทำเพราะเหตุใด
- การลอกผลงานคนอื่นเมื่อโตมาอาจทำให้สังคมเสียหาย
 - เป็นการเอาเปรียบเพื่อน

- ค. กลัวครูจะถูกรังทำโทษ
ง. เป็นการสร้างนิสัยที่ไม่ดี
- 26. ขณะทำข้อสอบมีเพื่อนส่งกระดาษคำตอบให้ลอก นักเรียนควรทำอย่างไร**
- ก. ปฏิเสธเพราะกลัวครูจับได้และอาจถูกรังทำโทษ
ข. ได้รับความช่วยเหลือจาก เพื่อน เพราะกลัวว่าเพื่อนจะเสียน้ำใจ
ค. ทำข้อสอบด้วยตัวเองก่อน ถ้าสอบไม่ได้ จึงให้เพื่อนช่วยติวให้
ง. รับกระดาษคำตอบและส่งให้เพื่อนต่อ
- 27. ถ้านักเรียนพบเห็นกระเป๋าสตางค์เงินและบัตรประจำตัวหล่นบนรถโดยสารนักเรียนควรทำอย่างไร**
- ก. เก็บกระเป๋าสตางค์ไว้เองโดยไม่บอกใครคงมีเงินไว้ใช้อีกหลายวัน
ข. นำกระเป๋าสตางค์ไปให้ตำรวจหรือสถานีวิทยุเพื่อประกาศหาเจ้าของ
ค. เก็บกระเป๋าสตางค์ไว้ ถ้าเจ้าของไม่มาทวงก็เอาไว้ใช้เอง
ง. นำไปแจ้งผู้ปกครอง
- 28. ถ้าเพื่อนชอบพูดโกหกบ่อยๆ นักเรียนควรบอกเพื่อนอย่างไร**
- ก. โต้ขึ้นอาจจะทำให้สังคมเสียหาย
ข. โกหกเอาตัวรอดเป็นยอดดี
ค. กลัวเพื่อนตำหนิ
ง. อยากเป็นคนดีไม่อยากเป็นคนโกหก
- 29. ถ้านักเรียนทำของบนโต๊ะครูหายแล้วบอกครูว่าเพื่อนทำหาย นักเรียนไม่ควรทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด**
- ก. กลัวเพื่อนโกรธที่จะต้องถูกรังทำโทษโดยที่ไม่ได้ทำผิด
ข. การกล่าวให้ร้ายคนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ
ค. การโยนความผิดให้ผู้อื่นเป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่ควรทำเป็นเด็ดขาด
ง. กลัวโดนครูทำโทษ
- 30. ขณะนักเรียนเดินสวนทางเห็นครูกำลังหิ้วของมากมาย นักเรียนควรทำอย่างไร**
- ก. วิ่งเข้าไปทักทายสวัสดีและอาสาช่วยหิ้วของด้วยความเต็มใจ

- ข. เล่นตามปกติถ้าคุณครูอยากให้ช่วยก็คงจะเรียกเอง
- ค. ไม่สนใจเล่นเกมส์ต่อไปดีว่าเพราะครูคงไม่ชอบหน้าพวกเรา
- ง. เล่นต่อไปพอมาใกล้ ๆ แล้วค่อยมาช่วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบวัดความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์
(สำหรับครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน)

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

พฤติกรรม	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ
1. ไม่พูดโกหกและพูดในสิ่งที่จำเป็น		
2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับเพื่อนๆ และคนอื่นเสมอ		
3. นำสิ่งของที่เก็บได้ให้ครูประกาศหาเจ้าของ		
4. มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด		
5. ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องอยู่เสมอ		
6. ปฏิบัติตนตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับครูเสมอ		
7. แนะนำเพื่อนไม่ให้หยิบเอาสิ่งของของคนอื่น		
8. แนะนำเพื่อนไม่ให้โดดเรียนหรือหนีเรียน		
9. ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ให้ไว้กับครู		
10. ขออนุญาตทุกครั้งที่ต้องออกจากห้องเมื่อมีธุระ		
11. ทำงานด้วยตัวเองไม่คัดลอกผลงานผู้อื่น		
12. ไม่หยิบของคนอื่นโดยได้รับอนุญาต		
13. แนะนำเพื่อนไม่ให้หาผลประโยชน์แก่ตนเองในโรงเรียน		
14. ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรงทั้งต่อหน้าและลับหลัง		
15. ยอมรับผิดเสมอเมื่อตนเองกระทำผิด		
รวม		
ร้อยละ		

นักเรียนมีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับ

- มีความซื่อสัตย์ (ได้รับการประเมินตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป)
- ไม่มีความซื่อสัตย์ (ได้รับการประเมินต่ำกว่าร้อยละ 30)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง วุฒิการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านตรวจสอบสถิติการวิจัย
2. อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ วุฒิการศึกษา ด.ด. (การศึกษานอกระบบ) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านตรวจสอบสถิติการวิจัย
3. อาจารย์จ่านง ผลบุญ วุฒิการศึกษา กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) อาจารย์สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
4. นางอศยาภรณ์ สุวรรณภูมิ วุฒิการศึกษา กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) รองผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
5. นายประวัตติ อุตระมาตย์ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยด้านตรวจสอบการวัดและประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างหนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.๐๘๔๐/๒๕๕๖

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้ช่วยฯควบคุมตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ. วาที่ร้อยตรี ดร. ยรัญ จุฑาระเดื่อง

ด้วย นางวิไลภร จันนะรา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกระบบราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะสัมพันธภาพระหว่างความเชื่อศรัทธาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ช่วยฯควบคุมตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ความ
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มริองศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.๐๕๔๐/๒๕๕๖

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เวียดนามเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. พงษ์ขจร โพธิ์พุดศักดิ์

ด้วย นางวิไลยกร จันทระ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๒๐๓๑๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ดำเนินทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้านงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๒๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรพณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๐๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เวียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์จันทน์ กลบุญ

ด้วย นางวิไลภร จันทระ ราชประจักษ์ ๕๔๘๒๑๐๑๗๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบคัมภีร์สถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๐๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณอศุภารักษ์ ไพรวรรณภณ

ด้วย นางวิไลอภร จันทระวรา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๓๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาเรขการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้งแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรื่องศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๕๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๐๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เวียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายประวิทย์ อุดรมาศย์

ด้วย นางวิไลภร จันทระ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๑๑๓๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวนงนเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านกรวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุนมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๕๓๑๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง ๑.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านนางาม

ด้วย นางวิไลพร จันทระวา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๐๑๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงกักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทืองศักดิ์ โพรวรณ)

คณาบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐ - ๔๓๓๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้สู่วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจ่าน

ด้วย นางวิไลภร จันนะรา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๐๐๑๓๐๓๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้สู่วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภริยงศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพระเจ้า (ศรีมหาธาตุ)

ด้วย นางวิไลภร จันทร์วา รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๒๐๓๑๒ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การร่างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มเวียงศักดิ์ ไพรรพณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๕๓๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง มหาสารคาม ๔๔๐๐๗

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหม่ม

ด้วย นางวิไลพร จันทระ รหัสประจำตัว ๕๔๔๒๑๐๑๑๐๓๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกระบบราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ซึ่งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๓๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริงศักดิ์ โพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๑๑๒-๕๔๓๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ถ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลักกล้วย

ด้วย นางวิไลภร อัมพะรา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๑๑๑๑๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามหรือเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามหรือเขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามหรือเขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริงศักดิ์ โพรวรวงษ์)

คณาธิการบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐ - ๔๑๑๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศท ๐๕๔๐.๐๘/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่า

ด้วย นางวิไลภร จันทระ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๒๐๓๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชภัฏ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๑๒๒-๕๔๑๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคงคำบัวรองวิทยา

ด้วย นางวิไลภร จันทะวา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธิงศักดิ์ ไพวรธรรม)

คณาธิการบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาหนองแดง

ด้วย นางวิไลภร จันนะรา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๑๐๓๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสำรวจแนววัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๑๒-๕๔๓๘

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๘/๗ ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เขียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนบ้านเหล่าถ้อ (พิมพ์ศุร ญภู่งาม)

ด้วย นางวิไลภร จันทร์วา รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๒๐๓๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต ๑ จำนวน ๑,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กริ่งศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๒-๕๔๑๘

ที่ ศท ๐๕๕๐.๐๑/๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกิ้วัววิทยา

ด้วย นางวิไลภร จันทระ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ๕๕๕๒๑๐๑๒๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวัฒนธรรมและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกนอกราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๑,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๑๗๒-๕๕๑๔

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๓/ว ๔๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ธ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคอนชัย

ด้วย นางวิฉัยกร จันทระ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๑๐๓๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกระบบราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๓๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุนมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้รักษาตราจารย์ คร.เกรียงศักดิ์ โพธิ์วรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๑๗๒-๕๕๑๑

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคู่มจาน

ด้วย นางวิไลภร จันทร์ระ รหัสนประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๖๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริงกิตต์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๑๖๒-๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคูบัว

ด้วย นางวิไลภร จันนะรา รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๒๐๑๑๒ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกระบบราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต ๑ เขต ๑ จำนวน ๑,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไตรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๑๒๒-๕๔๑๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์

ด้วย นางวิฉัยภร จันทระรา รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๑๗ นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาจิตและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ซึ่งกักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ โพธิ์วรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๕๓๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาโพธิ์ (สหพันธ์พิทยากรณ์)

ด้วย นางวิไลภร จันนะรา รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่ายาง

ด้วย นางวิฉัยกร จันทระ ราชทรัพย์ประจำตัว ๕๔๘๒๑๑๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรพณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๕๓๗๒-๕๕๓๔

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปลอการ

ด้วย นางวิฉัยกร อัมมระรา รหัสประจำตัว ๕๔๗๒๑๑๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตั้งกักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ โปรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด

ด้วย นางวิไลภร จันทระ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๗๐๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จำนวน ๓,๕๑๔ คน/กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน ๑ โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน ๑๐ โรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน ๑๔ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐ - ๔๗๒๒ - ๕๕๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางวิไลภร จันนะรา
วันเกิด	14 กรกฎาคม พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	เมืองร้อยเอ็ด
ที่อยู่ปัจจุบัน	56 หมู่ 3 บ้านก่อ ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด
ตำแหน่ง	ผู้จัดการ/ครู
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	การศึกษาปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขา การบัญชี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2553	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2559	ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
รางวัลดีเด่น	
พ.ศ. 2558	ครูผู้สอนดีเด่นระดับกลุ่มการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา